

ĐỊA VỊ LÀM CON ¹

 ...tôi cảm thấy dễ chịu khi nghe điều đó, thật tốt. Ồ, nó luôn luôn, như tôi đã nói trước đây, “Tôi thật vui sướng khi người ta nói với tôi, ‘Chúng ta hãy đi đến nhà của Chúa.’” Tôi tin Đa-vít đã từng phát biểu điều đó, “Chúng ta hãy đi đến nhà của Chúa.” Tôi không biết nơi nào tốt hơn để ở, các bạn cũng vậy, hơn nhà của Chúa.

² Bây giờ, tối nay, chúng ta có một vài người bạn ở đây đang trên đường xuống từ Georgia. Họ chắc là sẽ lái xe xuống từ sau—sau bữa ăn trưa tối nay. Và rồi chúng ta sẽ...Vài người trong số họ đang trên đường đi xuống, tôi hi vọng các bạn sẽ ở lại. Và chúng tôi có các phòng rộng mở cho các bạn.

³ Và sau đó tối thứ Tư chúng ta sẽ tiếp tục, trong việc học, và rồi, trong ý Chúa, Chúa nhật tới lần nữa.

⁴ Và sau đó Chautauqua bắt đầu vào ngày sáu. Vì vậy tất cả đó là các kỳ nghỉ của các bạn đã lên kế hoạch, chúng ta mong đợi một thời gian lớn, tuyệt vời ở Chautauqua. Đó là nơi chúng ta có một thời gian diệu kỳ như vậy. Không phải là một đám đông quá lớn, chúng tôi thỉnh thoảng điều hành...Nó sẽ chứa đựng khoảng chừng...Tôi cho rằng chúng ta có thể có được mười ngàn người trong đó, dễ dàng. Nhưng, thông thường, năm ngoài tôi nghĩ chúng ta có khoảng chừng bảy ngàn người, gần như thế. Bên ngoài thì chật cứng, nhưng có nhiều chỗ để đứng. Và các chỗ ngồi mà chúng có thể chạy dọc theo lối này ra. Và vì vậy chúng ta hướng đến điều đó.

⁵ Và rất vui mừng được nhìn thấy nhiều anh em mục sự truyền đạo của chúng ta bên trong. Tôi không thể nhớ ra tên của anh ở đây, nhà truyền giáo, Anh Humes và Chị Humes, phải chăng anh chị đang ngồi ngay ở đây, và những người trẻ nữa, chúng tôi thật sự vui mừng có họ, một nhà truyền giáo. Những người khác, Anh Pat, Anh Daulton, và, ồ, thật rất nhiều, Anh Beeler. Và nhìn thấy Anh Collins cách đây vài phút. Và, ồ, thật giống như khó có thể gọi hết thấy họ. Nhưng chúng tôi thật vui mừng khi các bạn đến đây

trong nhà của Chúa tối hôm nay. Anh Neville rất đáng quý đang ngồi phía sau tôi ở đây để cầu nguyện với tôi trong lúc chúng tôi chuẩn bị giảng dạy Lời. Charlie, thật vui khi nhìn thấy anh và Chị Nellie ở đây tối nay, những đứa trẻ. Đây là...và việc giảng dạy Kinh Thánh thường là rất...Vâng, Anh Welch, tôi chỉ...đang tìm kiếm anh, tôi thấy anh đang ngồi phía sau đó lúc này.

⁶ Việc giảng dạy Kinh Thánh thì thường hơi bị phụ bạc, một chút, các bạn biết đấy, kiểu như bước đi trên tảng băng mỏng, chúng tôi gọi nó như vậy. Nhưng chúng tôi chỉ cảm thấy rằng có lẽ, ở tại điểm này và vào thời gian này, nó có thể là tốt đẹp hầu như đem hội—hội thánh đến với những gì mà tôi nghĩ, đến một—một sự hiểu biết trọn vẹn, địa vị, của những gì chúng ta đang ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Và đôi lúc tôi nghĩ việc giảng dạy là một điều thật tuyệt vời, nhưng đôi khi tôi tin, Anh Beeler, rằng sự dạy dỗ vượt xa điều đó, nó rất tốt...đặc biệt đối với hội thánh.

Bây giờ, sự giảng dạy thường nhắm vào một tội nhân, đem anh ta tới dưới sự định tội bởi Lời. Nhưng việc giảng dạy đặt một người tại vị trí mà anh ta đang ở. Và chúng ta có thể không bao giờ đủ khả năng để có đức tin đúng đắn cho đến khi chúng ta biết vị trí nào mà chúng ta đang ở.

⁷ Bây giờ, nếu Hoa Kỳ, là một vùng đất đẹp này ở đây, đã phái tôi đi qua nước Nga, như một đại sứ của đất nước này, đến nước Nga, rồi nếu họ phái tôi đi một cách chính thức tới nước Nga, tất cả sức mạnh mà nước Hoa Kỳ có đều ở phía sau tôi. Lời của tôi thì cũng giống như lời của nước Hoa Kỳ nếu tôi được công nhận với tư cách là một đại sứ.

⁸ Và thế thì nếu Đức Chúa Trời đã sai chúng ta như là những đại sứ của Ngài, mọi năng quyền ở trên Trời, mọi điều mà Đức Chúa Trời có, tất cả các Thiên sứ của Ngài và tất cả quyền lực của Ngài đứng ở phía sau các lời của chúng ta nếu chúng ta được phong chức một cách đúng đắn, những sứ giả được sai đến với dân sự. Đức Chúa Trời phải trân trọng Lời, vì Ngài đã viết cách thật trang nghiêm, rằng “Hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì Ta cũng sẽ buộc ở trên Trời. Và điều gì mà người mở dưới đất, thì Ta sẽ mở ở trên Trời. Và Ta ban cho các người các chìa khóa của

Nước Trời.” Ô, thật là những lời hứa tuyệt vời mà Ngài đã ban cho hội thánh!

⁹ Và tôi, sau ngày đó...Nhiều người trong các bạn, tôi cho là, đã ở đây sáng hôm nay để nghe khi tôi cố gắng, trong cách đơn sơ, khiêm tốn của tôi, để giải thích khái—khái tượng mà tôi đã thấy về Thiên đàng.

¹⁰ Tôi sẽ không có chút nào cố gắng nghi ngờ bất cứ điều gì mọi người kể với tôi rằng Đức Chúa Trời đã bảo cho họ. Tôi sẽ tin nó ngay cả nếu tôi không thấy nó được ghi lại trong Kinh Thánh, tôi vẫn cứ muốn tin lời của anh em đó. Tôi—tôi có thể cứ ở lại ngay với Kinh Thánh, nhưng tôi vẫn muốn tin rằng có lẽ anh em đó chỉ hiểu nhầm nó cách nào đó, mà anh ấy có thể lẫn lộn nó một chút. Và tôi vẫn muốn tin anh—anh ấy là người anh em của tôi.

¹¹ Và nếu có bất cứ điều gì đang đốt cháy trong tấm lòng tôi, và tôi hi vọng rằng nó sẽ không bao giờ rời bỏ trong những năm sắp tới của tôi, rằng tôi sẽ không bao giờ quên những gì đã xảy ra buổi sáng Chúa nhật vừa rồi, như là một tuần. Nó đã làm điều gì đó cho tôi và có lẽ nó đang trở thành cuộc cách mạng trong cuộc đời tôi. Tôi—tôi không sợ. Tôi—tôi không có một sự sợ hãi về cái chết. Cái chết không có gì phải lo sợ cả. Và nó—nó không dành cho bạn nếu bạn thật sự hiểu. Bây giờ, có lẽ nếu...Các bạn phải có kinh nghiệm để biết điều đó, bởi vì không có cách nào để giải thích nó. Các bạn không thể tìm các lời, bởi vì nó không nằm trong các từ điển tiếng Anh, hay một từ điển nào khác, bởi vì nó ở trong sự Đợi đợi; không phải là ngày hôm qua, không phải ngày mai, nó tất cả là ở thì hiện tại. Và nó không phải là “Tôi cảm thấy thật tốt,” và một tiếng đồng hồ sau, “Tôi không cảm thấy khỏe,” và một tiếng đồng hồ nữa, “cảm thấy khỏe trở lại.” Nó luôn là thì hiện tại. Thấy không? Không bao giờ là một sự dừng lại, chỉ là sự bình an vinh hiển đó, điều gì đó.

¹² Và ở đó có thể là không có tội lỗi, ở đó không có sự đổ kỵ, không có sự đau ốm, có—có thể là không điều gì với tới được bờ Thiên đàng. Và nếu tôi có thể có được đặc ân để nói những điều này, mà, có lẽ tôi không được. Nếu tôi không được phép, thì tôi cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi. Nhưng nếu tôi có được đặc ân đó, và chính là Đức Chúa Trời để cho tôi được cất lên để

thấy điều gì đó, tôi sẽ nhắc đến các tầng Trời đầu tiên. Và rồi tôi tin, một người trong Kinh Thánh, với cái tên, tôi tin đó là Phaolô, được cất lên các tầng Trời thứ ba. Và nếu các tầng Trời thứ nhất Trời này đầy vinh hiển, thì các tầng Trời thứ ba giữ điều gì? Không lạ gì ông đã không thể nói điều đó trong mười bốn năm! Ông đã nói rằng ông không biết liệu ông đang ở trong thân thể này hay ở ngoài thân thể. Với sứ đồ vĩ đại đó, không phải để chia chức vụ của—của—của ông, hay không phải để chính chúng ta cố làm điều gì giống như ông, nhưng tôi có thể nói với ông, tôi không biết liệu tôi ở trong thân thể này hay ở ngoài thân thể này. Điều duy nhất, nó thì thật đúng như tôi đang nhìn vào anh em.

¹³ Và tôi luôn tự hỏi về nếu tôi lia đời và tôi sẽ nhìn thấy một đám mây nhỏ bay qua, một thần linh, và nói, “Kìa những anh và chị em kia đang bước đi, đó là Charlie và Neville. Kìa là Anh và Chị Spencer đang đi ở đó.” Điều đó luôn làm tôi rối lên. Nếu đôi mắt tôi đang ở trong mộ, sự hư nát, thối rữa, nếu tai tôi không phải ở đây để nghe nữa, và nếu máu của tôi tất cả đều đã biến mất và họ đã ướp nó, và nếu nó đang ở trong nước hay ở trong mặt đất, và những năng lực tâm trí, các tế bào não của tôi tất cả đều chết, thì tôi sẽ làm thế nào hơn chỉ là một tâm linh bay quanh quẩn? Và điều đó làm tôi mệt mỏi. Tôi sẽ muốn nói như thế nào, “Chào, Anh Pat, ồ, thật là vui được thấy anh! Chào, Anh Neville, tôi thật muốn được gặp anh!” Nhưng tôi nghĩ, “Ồ, nếu tôi không có bất cứ thứ gì để nhìn thấy, cái miệng nào để nói, nó bị hư nát, nó là cát bụi, làm sao tôi có khả năng để nói, ‘Chào, Anh Pat,’ ‘Chào, Anh Neville,’ hay đại loại như vậy, ‘Chào, Charlie?’”

¹⁴ Nhưng bây giờ tôi biết những điều đó là sai. Vì nó được chép trong Kinh Thánh, cái mà tôi nói nó không ngược lại, “Vì nếu đèn tạm trên đất này bị hư nát, thì chúng ta đã có một cái khác chờ sẵn rồi,” một đèn tạm khác mà có mắt, tai, môi, những khả năng tinh thần. “Nếu đèn tạm trên đất này bị tan rã!” Nó có một thân thể mà tôi có thể cảm nhận được, có thể nói chuyện được.

¹⁵ Và bây giờ nó đến với tôi, ngay bây giờ, mà Môi-se đã chết và ở trong ngôi mộ không được đánh dấu trong tám trăm năm, và Ê-li-sê đã được lên Trời trước đó năm trăm năm, nhưng trên Núi Hóa Hình họ được nhìn thấy đang nói chuyện với Chúa Jêsus.

¹⁶ Sau khi Sa-mu-ên đã chết ít nhất ba đến năm năm, và một phù thủy ở Ên-dô-rơ đã gọi ông lên, và bà sắp mặt, và bà nói với ông, “Ông đã lừa tôi, bởi vì ông là Sau-lơ, chính ông.” Bà ta nói, “Bởi vì tôi nhìn thấy các vị thần!” Bà là một người ngoại giáo, anh em biết đấy. “Tôi nhìn thấy các vị thần đang dấy lên.”

¹⁷ Và tuy nhiên Sau-lơ không thể nhìn thấy người, và ông hỏi, “Ông ta trông như thế nào? Hãy mô tả ông ta cho tôi.”

Nói, “Ông ta gầy, và ông có một áo tơ khoác trên vai.”

¹⁸ Nói, “Đó là Sa-mu-ên, đáng tiên tri, hãy đem ông đến trước mặt ta ở đây.” Và tôi muốn các bạn để ý rằng Sa-mu-ên không hề mất đi bất cứ cá tính nào của ông. Ông vẫn là một tiên tri. Ông bảo cho Sau-lơ một cách chính xác những gì sẽ xảy ra ngày hôm sau.

¹⁹ Do vậy, các bạn thấy, sự chết không làm cho giải tán hoàn toàn chúng ta khi chúng ta khóc và than vãn và rên rỉ ở mồ mả. Nó chỉ làm thay đổi chỗ chúng ta đang trú ngụ. Nó đưa chúng ta từ một nơi đến... Tuổi tác là gì? Nếu tôi sống một tiếng đồng hồ nữa, thì tôi sẽ sống lâu hơn nhiều người mười sáu tuổi, tôi sẽ sống lâu hơn nhiều người năm tuổi. Tuổi tác không là gì cả. Chúng ta chỉ ngồi ở đây cho một mục đích, để làm điều gì đó.

²⁰ Ồ, bây giờ, những người mẹ có những khuôn mặt xinh đẹp này đang ngồi ở đây, một vài người trong số họ sáu mươi hay bảy mươi tuổi, sẽ nói, “Ồ, Anh Branham, tôi đã làm những gì?” Các bà đã nuôi dưỡng con cái của mình. Các bà đã làm những gì các bà được cho là phải làm.

²¹ Có lẽ ông bố lớn tuổi nào đó đang ngồi ở đây, nói, “Ồ, tôi đã cày cấy ngoài cánh đồng, tôi đã làm *điều này*. Tôi chưa bao giờ giảng dạy.” Nhưng các bạn đã làm những gì Chúa đã sai các bạn làm. Có một nơi dành cho các bạn.

²² Nói với một bác sĩ già, ngày hôm qua, một trong những người bạn bác sĩ của tôi, những người bạn thân, tám mươi mấy tuổi. Và chị dâu của anh ấy ngồi ở nhà thờ đây tối nay, và chị ấy chỉ hơi, hơi lo lắng một chút về anh ấy. Và tôi đến thăm anh ấy. Và ngay khi tôi bắt đầu nói chuyện với anh ấy, anh ấy trở nên vui vẻ lại, kể với tôi về một chuyến đi săn của anh ấy cách đây mấy

nằm ở tại Colorado, cùng một vùng mà tôi đi săn. Thật là một vẻ mặt sáng ngời! Và tôi nói, “Thưa bác sĩ, ông đã thực hành được bao lâu rồi?”

²³ Anh ấy trả lời, “Khi anh còn đang bú.” Và tiếp tục tôi đã nói... “Và nhiều lần,” anh ấy nói, “Tôi đã tập, lấy xe ngựa của tôi, tôi đặt bao yên trên con ngựa của tôi. Tôi lấy một cái túi đeo và tôi đã bước đi.”

²⁴ Và tôi nói, “Vâng, dọc theo bờ con lạch, hai giờ sáng, với một cái đèn pin của anh, để tìm một ngôi nhà nơi mà có một cậu bé đang bị đau bao tử hay một người mẹ bị đau khi lao động.”

“Đúng thế.”

²⁵ Và tôi nói, “Anh biết không, bác sĩ à, tôi tin, vượt qua ranh giới này ở đây, giữa người phải chết và sự bất tử, thì Đức Chúa Trời có một nơi cho những bác sĩ già tốt bụng mà đã phục vụ như vậy.”

²⁶ Những giọt nước mắt tuyệt vời ứa ra trong đôi mắt ông và ông bắt đầu khóc, ông giơ một cánh tay yếu đuối của mình lên và nói, “Thưa anh, tôi hi vọng vậy.” Vượt qua vùng đất đó, Đức Chúa Trời đoán xét linh hồn một người, những gì người đó là.

²⁷ Rồi tôi tặng cho anh ấy lời Kinh Thánh làm thỏa mãn này. Nhiều lần, cày cấy trong những cánh đồng lầy lội vào ban đêm, cố gắng giúp đỡ người nào đó, có lẽ không nhận được một đồng nào từ đó, nhưng nó tốt lắm. Tôi nói, “Chúa Jê-sus đã phán trong Kinh Thánh, ‘Phước cho người hay thương xót, vì họ sẽ nhận được thương xót.’” Và đó là thật.

²⁸ Và tối hôm nay chúng ta muốn đặt hội thánh, trong ba bài học này, nếu Đức Chúa Trời cho phép, làm thế nào và điều gì để nhìn đến, chúng ta là gì. Chúng ta sẽ bắt đầu ở chương 1 của Sách thư tín của Phao-lô gửi cho hội thánh Ê-phê-sô. Và chúng ta sẽ lấy ba chương đầu tiên trong ba buổi học kế tiếp, cố gắng học xong một chương một buổi tối, nếu chúng ta có thể. Tối nay, thứ Tư, và sáng Chúa nhật sắp tới. Ê-phê-sô, chương 1. Bây giờ khi chúng ta học với nhau, tôi muốn nói điều này, rằng Sách Ê-phê-sô này hoàn toàn tương đương với sách Giô-suê Cựu Ước. Ê-phê-sô, Sách Ê-phê-sô.

²⁹ Bây giờ, hãy nhớ, nếu chúng ta tình cờ có một chút mâu thuẫn, với việc giảng dạy của anh em, xin tha thứ cho chúng tôi và ngồi nán lại một chút. Trước khi chúng ta mở nó ra, chúng ta hãy cầu xin Ngài giúp đỡ chúng ta, khi chúng ta cúi đầu.

³⁰ Lạy Chúa, chúng con đang đến sự thánh khiết của Ngài và Bản Viết thiêng liêng, mà Nó bảo đảm hơn tất cả các tầng trời và đất. Vì chúng con đọc trong Lời này, được gọi là Kinh Thánh, rằng “Trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta sẽ không hề qua đi.” Rồi, trong thì giờ trang nghiêm này mà con đến với bực giảng này tối nay, trước sự mua chuộc bằng Huyết Ngài, những người hay chết yêu dấu đang ngồi ở đây tối nay, đang chụp lấy mọi hi vọng nhỏ nhoi mà họ có thể, để nắm giữ Sự Sáng đó mà đang đến. Xin cho nó được thật đầy đủ, tối nay, để mọi người ở đây sẽ nhìn thấy vị trí của mình, và mọi người mà chưa đến trong sự thông công tuyệt vời này, sẽ bước tới Vương quốc, Chúa ôi, và gõ cửa cho đến khi người Giữ Cửa mở cửa ra. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³¹ Chúng con đang đọc trong đây nơi mà quyển Kinh Thánh này không có sự thông giải riêng nào cả. Đức Chúa Trời, cấm rằng con đây tớ Ngài hay bất cứ đây tớ nào khác cố đưa sự giải nghĩa riêng của họ với Lời. Xin để chúng con đọc Nó và tin Nó, như Nó được chép. Và đặc biệt chúng con những người chăn bầy, chúng con những mục sư mà một ngày nào đó sẽ họp lại ở nơi xa kia trong Miền vinh hiển đó với những bầy nhỏ, và chúng con sẽ đứng trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus và sẽ thấy thế hệ đó đến, của Phao-lô, và của Phi-e-rơ, và của Lu-ca, và Mác, và Ma-thi-ơ, và tất cả họ, và thấy họ bị đoán xét ở đó với những nhóm của họ. Lạy Đức Chúa Trời, xin ban cho để con có thể đặt mười triệu chiến tích dưới chân của Ngài trong lúc con khiêm nhu bò lên và đặt tay của con trên bàn chân quý báu của Ngài, và nói, “Lạy Chúa, họ là của Ngài.”

³² Ôi Chúa, xin đổ đầy chúng con ngập tràn sự tươi mới với Thánh Linh Ngài, và với tình yêu của Ngài và với sự nhân từ của Ngài. Và xin cho chúng con, như là thi sĩ đã diễn tả trong bài hát cách đây nhiều năm, “Lạy Chiên Con chịu chết yêu dấu, Huyết báu của Ngài sẽ không bao giờ mất đi quyền năng của nó, cho đến khi tất cả Hội thánh được cất lên của Đức Chúa Trời được

cứu không còn tội lỗi nữa. Và hơn bao giờ hết, bởi niềm tin, con đã thấy dòng suối đó vết thương của Ngài chảy ra; tình yêu cứu chuộc đã trở thành chủ đề của con, và sẽ ở cùng cho đến khi con chết. Rồi ở trong một bài hát cao quý hơn, êm dịu hơn,” người ấy tiếp tục nói, “tôi sẽ hát ngợi ca quyền năng cứu chuộc của Ngài; khi cái lưỡi nói ngọng, nói lắp tội nghiệp này nằm im lặng trong nắm mồ.” Khi đó, mồ mả không còn nắm giữ sự chết cho những đứa con của Ngài. Nó chỉ là nơi yên nghỉ, hay là nơi trú ẩn, nơi mà sự hư nát này sẽ mặc lấy sự không hay hư nát.

³³ Xin cho chúng con đêm nay thấy điều này, Chúa ôi, rõ ràng, như nó được ban cho chúng con trong Lời. Xin ban cho chúng con sự hiểu biết. Và xin đặt để trong chúng con, Chúa ôi, trách nhiệm của mình, để chúng con tận trung hầu việc cho đến khi Ngài đến. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus, và vì cố Ngài. A-men.

³⁴ Bây giờ, Sách Ê-phê-sô, như tôi vừa nói, tôi...đối với quan điểm của tôi, là một trong những Sách lớn nhất của Tân Ước. Nó để lại chúng ta, trên nơi mà thuyết Calvin chạy ra trên một nhánh này, và thuyết Arminius chạy ra trên nhánh khác, nhưng Sách Ê-phê-sô kéo nó lại gần nhau và đặt đúng vị trí Hội thánh.

³⁵ Bây giờ, tôi đã xếp loại nó với sách Giô-suê. Nếu các bạn để ý, dân Y-sơ-ra-ên được mang ra khỏi Ai Cập, và có ba giai đoạn về hành trình của họ. Giai đoạn đầu, là ra khỏi Ai Cập. Giai đoạn kế tiếp, là đồng vắng. Và giai đoạn kế tiếp, là Ca-na-an.

³⁶ Bây giờ, Ca-na-an không phải là tượng trưng thời đại Ngàn năm. Nó chỉ tượng trưng cho thời đại của người chiến thắng, sự phân chia thời đại của sự chiến thắng, bởi vì ở Ca-na-an họ đã giết và đốt và cướp các thành phố. Và sẽ không có sự chết trong thời đại Ngàn năm.

³⁷ Nhưng một việc khác mà nó làm, nó mang lại sự công bình bởi đức tin, sau khi họ tin vào Môi-se và rời bỏ Ai Cập. Sự nên thánh, đi theo dưới Trụ Lửa và sự chuộc tội về của lễ dâng chiên con trong đồng vắng. Và rồi bước vào vùng đất mà đã được hứa.

³⁸ Bây giờ, vùng đất gì được hứa cho những người tin Tân Ước? Lời hứa đó là Đức Thánh Linh. “Vì sẽ xảy ra trong những ngày

sau rớt,” Giô-ên 2:28, “rằng Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri. Và Ta sẽ đổ Thần Ta trên các tớ gái của Ta và các tôi trai của Ta, và họ sẽ nói tiên tri. Ta sẽ tỏ cho thấy những dấu lạ ở trên trời. Và dưới đất, những trụ lửa, và khói, và hơi nước.” Và Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, sau khi lấy đê tài của mình và giảng dạy, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, và chịu báp têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ cho được tha tội,” để tha tội, để tha thứ, để lấy đi tất cả sự vi phạm trước đó.

³⁹ Các bạn có để ý không, Giô-suê, trước khi họ vượt qua sông Giô-đanh, Giô-suê nói, “Hãy đi qua giữa lều các người và giặt sạch áo quần và thanh tẩy mỗi người trong các người, và chớ có người đàn ông nào đến gần vợ mình, vì trong vòng ba ngày các người sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Thấy không? Nó là một—một tiến trình để sẵn sàng thừa hưởng lời hứa. Bây giờ, lời hứa cho dân Y-sơ-ra-ên, là, Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham lời hứa của xứ, của Palestine, và nó sẽ là tài sản của họ đời đời. Và họ đã luôn cứ ở lại trong vùng đất đó.

⁴⁰ Vậy thì, họ phải trải qua ba giai đoạn, để đến với vùng đất hứa này. Bây giờ hãy xem, nó làm hình bóng hoàn hảo trong Tân Ước.

⁴¹ Bây giờ điều này, như tôi đã nói, không đồng ý với một số suy nghĩ của vài người trong các bạn. Một số anh em Nazarene đáng quý trong các bạn, Hội Thánh của Đức Chúa Trời, và vân vân, đừng để điều đó làm tổn thương, nhưng cứ quan sát nó thật kỹ và xem những hình bóng. Hãy xem và thấy mọi chỗ có đụng đến thật hoàn hảo không.

⁴² Có ba giai đoạn trong cuộc hành trình, và cũng có ba giai đoạn trong cuộc hành trình này. Vì, chúng ta được xưng công bình bởi đức tin, tin vào Chúa Jêsus Christ, quên đi vùng đất Ai Cập, đi ra. Và rồi được nên thánh qua của lễ bằng Huyết của Ngài, gội sạch mọi tội lỗi của chúng ta, và trở thành những người hành hương và những người kiều ngụ, tuyên bố rằng chúng ta đang tìm một vùng đất, một thành phố hầu đến, hay một lời hứa.

⁴³ Người Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng cũng vậy, những người tạm trú, không có nơi nghỉ ngơi, đi suốt đêm này đến đêm khác,

theo Trụ Lửa, nhưng cuối cùng đến với vùng đất hứa nơi họ ổn định cuộc sống.

⁴⁴ Đó là nơi mà người tin đến. Người ấy trước tiên phải công nhận rằng mình là tội nhân; rồi người ấy được phân rẽ bởi nước, nước tẩy uế, bởi Huyết, và...hay là sự rửa sạch bằng nước bởi Lời của Ngài, thì đúng hơn, tin vào Chúa Jêsus Christ. Rồi, được xưng công bình bằng đức tin, người ấy trở thành một người dự phần, và sự bình an với Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, chịu phép báp têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, để bỏ qua người ấy trong cuộc hành trình. Các bạn hiểu điều đó không? Vào trong cuộc hành trình! Rồi người đó trở thành một người kiêu ngạo và là một người hành hương. Người ấy đang ở trong cuộc hành trình gì vậy? Một lời hứa mà Đức Chúa Trời đã lập.

⁴⁵ Y-sơ-ra-ên chưa nhận được lời hứa đó, nhưng họ đang ở trong cuộc hành trình của mình. Và không có dấy lên...Xin hãy hiểu. Đó là nơi mà các bạn, những người Nazarene và Hành hương Thánh, và vân vân, đã sa ngã. Bởi vì, Y-sơ-ra-ên, khi họ đã đến nơi đó, Ca-đê Ba-nê-a, khi những thám tử đi về và nói, “Miền đất đó tuyệt vời,” nhưng một số người trong họ trở về và nói, “Chúng ta không thể chiếm nó, bởi vì các thành phố thì tường thành rất cao, và vân vân.” Nhưng Giô-suê và Ca-lép đã đứng ra, và nói, “Chúng ta dư sức để chiếm nó!” Bởi vì những lời tuyên bố được dẫn chứng bằng tài liệu được ký rồi của họ, họ tin vào hai việc làm của ân điển, sự xưng công bình và sự thánh hóa, và không thể di chuyển xa hơn nữa. Và, hãy lắng nghe, cả thế hệ đó đã hư mất trong đồng vắng. Ngoài hai người đã đi qua trong miền đất hứa và đem về những bằng chứng rằng đó là một miền đất tốt lành, “và chúng ta dư sức để chiếm được nó, vì đó là lời hứa của Đức Chúa Trời.” Rồi thay vì dân sự đi tiếp, nhận lấy Đức Thánh Linh, nói các thứ tiếng lạ, nhận lấy quyền năng của Đức Chúa Trời, phép báp-têm bằng Thánh Linh, các dấu hiệu, những điều kỳ diệu, những phép lạ, họ cảm thấy rằng nó sẽ phá hủy giáo lý truyền thống của họ. Và điều gì đã xảy ra với nó? Bị hư mất trong xứ đó! Đúng thế.

⁴⁶ Nhưng những người tin, Ca-lép và Giô-suê trang bị, để tiếp tục đi đến miền đất hứa, họ đang tiến bước tới vùng đất ấy, và

chiếm lấy nó, và định cư trong vùng đất, như là một phần sở hữu. Và chúng ta không bao giờ dừng lại ở sự xưng công bình, sự thánh hóa. Chúng ta hãy đi tiếp đến phép báp-têm bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta hãy đừng ngừng lại ở sự tin vào Chúa Jêsus, chịu phép báp-têm. Chúng ta đừng dừng lại bởi vì Ngài đã rửa sạch chúng ta khỏi đời sống tội lỗi. Nhưng bây giờ chúng ta hãy cứ bươn tới vào một địa vị, tới lời hứa của việc báp-têm bởi Thánh Linh. Vì Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, “Vì lời hứa thuộc về các ngươi, và con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

⁴⁷ Vì vậy, Ê-phê-sô ở đây đặt chúng ta vào vị trí, giống như Giô-suê. Các bạn để ý, Giô-suê, sau khi băng qua xứ, và chiếm được thành, rồi ông đã phân chia vùng đất. “Ép-ra-him ở đây, Ma-nasse ở đây, và người này ở đây, Gát ở đây, Bê-ni-min ở đây.” Ông đã phân chia vùng đất.

⁴⁸ Và để ý! Ô, điều này thật sự làm tấm lòng của chúng ta nóng cháy! Mỗi người mẹ Hê-bơ-rơ đó, khi sanh ra con mình, bà nói chính nơi, trong cơn đau sinh đẻ, nơi mà họ sẽ được đặt để địa vị trong miền đất hứa. Ô, đó là một sự học hỏi lớn! Nếu chúng ta có thể đi vào điều đó một cách chi tiết, sẽ mất hàng giờ đồng hồ. Ngày nào đó khi hội thánh chúng ta có thì giờ thích hợp, tôi thật muốn đến và mất một hay hai tháng liên tục, chỉ ở lại ngay trong điều đó. Nhìn xem khi họ, mỗi người mẹ đó, khi người ấy kêu lên, “Ép-ra-im,” khi người đang trong cơn đau đẻ, đặt nó đúng vị trí mà chân của nó đang đặt trong dầu. Thật chính xác mỗi người trong họ bất cứ nơi nào họ ở!

⁴⁹ Và Giô-suê, không biết điều này, nhưng bởi thần cảm, được sự dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, sau khi được vào vùng đất hứa, ban cho mỗi người lời hứa của ông, một cách chính xác theo như những gì Thánh Linh đã hứa qua việc sinh ra ở đó.

⁵⁰ Cách mà Đức Chúa Trời đặt để một số người trong hội thánh, qua những cơn đau sinh đẻ! Ô, đôi khi họ chịu những sự đau đớn kinh khủng. Khi một hội thánh đang rên rỉ dưới sự bức hại của thế giới bên ngoài, thì sự tin vào Chúa Jêsus, rằng lời hứa của Thánh Linh đúng là thật cho chúng ta như nó đã xảy ra với lễ

Ngũ Tuần, thật họ đã rên rỉ và khóc dưới những cơn đau sanh đẻ! Nhưng khi chúng được sanh ra, và được sanh ra đúng vị trí trong Vương quốc của Đức Chúa Trời, thì Thánh Linh đã đặt để trong hội thánh, một số sứ đồ, một số tiên tri, một số giáo sư, một số mục sư, một số nhà truyền bá Phúc âm. Rồi Ngài đã ban vào nơi đó, việc nói tiếng lạ, việc thông giải các thứ tiếng, sự tri thức, sự khôn ngoan, các ân tứ chữa lành, và tất cả các loại phép lạ khác nữa.

⁵¹ Ở đâu hội thánh thì...Bây giờ đây là mục đích của tôi để làm điều này. Hội thánh luôn đang cố gắng chiếm chỗ của người nào khác. Nhưng đừng làm thế. Các bạn có thể không bao giờ trông ngũ cốc ở chỗ của Ép-ra-im, nếu các bạn là người Ma-na-se. Các bạn phải kiếm chỗ của mình ở trong Đấng Christ, hãy đặt mình vào trong đó. Ồ, đi sâu hơn và nhiều hơn khi chúng ta vào trong đây, làm thế nào mà Đức Chúa Trời đặt một người vào trong hội thánh để nói tiếng lạ, người khác...Bây giờ, chúng ta đã được dạy nhiều lần, “tất cả chúng ta phải nói tiếng lạ.” Điều đó là sai. “Chúng ta tất cả phải làm việc đó.” Không, chúng ta không. Hết thấy họ không làm một điều gì cả. Mỗi người đã...

⁵² Mỗi người, vùng đất được cung cấp và được chia ra bởi sự thần cảm. Và, mỗi người, tôi có thể lấy những lời Kinh Thánh và trưng dẫn nó một cách chính xác với anh em, rằng ông đã đặt họ vào một nơi họ được cho là họ phải ở, đúng vị trí, cách mà hai nửa chi phái đã ở lại bên kia sông như thế nào, cách mà những người mẹ của họ đã kêu la trong kỳ sinh nở như thế nào, và cách mà mỗi nơi được cho là thế nào.

⁵³ Và bây giờ sau khi các bạn đã ở trong, điều đó không có nghĩa là các bạn được tự do khỏi chiến tranh. Bạn vẫn phải chiến đấu cho mỗi tấc đất bạn đứng trên. Vì vậy, đây, Ca-na-an không tượng trưng cho Thiên đàng tuyệt diệu, bởi vì nó có chiến tranh và bệnh tật và giết chết và tranh chiến, và vân vân. Nhưng nó đã đại diện cho điều này, mà nó phải là một bước đi hoàn hảo.

⁵⁴ Đó là nơi mà hội thánh ngày hôm nay đang thất bại, trên bước đi đó. Bạn có biết rằng thậm chí chính thái độ của bạn có thể làm cho người nào khác bị hất tung ra khỏi sự được chữa lành không? Cách cư xử sai của các bạn, việc không xưng nhận

tội lỗi của các bạn những người tin, có thể làm cho hội thánh này bị thất bại một cách cay đắng. Và vào Ngày Phán xét các bạn phải chịu trách nhiệm cho từng chút của điều đó. “Ồ,” các bạn nói, “nào, hãy đợi một chút, Anh Branham.” Vâng, đó là Sự Thật. Hãy suy nghĩ về điều đó!

⁵⁵ Giô-suê, sau khi ông băng qua vào vùng đất hứa, Đức Chúa Trời đã ban cho ông lời hứa rằng...Cứ suy nghĩ, để chiến đấu với cả một chiến dịch mà không mất một người nào, thậm chí không có một vết trầy xước, không có một người y tá, hay sự giúp sức đầu tiên hay một nhóm người hỗ trợ nào. A-men. Đức Chúa Trời phán rằng, “Vùng đất này là của các ngươi, hãy đi chiến đấu.” Hãy nghĩ, về sự chiến đấu một chiến dịch, mà không có hội Chử Thập Đổ ở gần chút nào, không có người nào sẽ bị thương!

⁵⁶ Và họ đã giết người A-mô-rít và người Hê-tít, nhưng không có ai bị thương giữa họ cho đến khi tội lỗi vào trong trại quân. Và khi A-can lấy cái áo choàng người Ba-by-lôn đó và cái nệm bằng vàng đó, và giấu nó dưới trại mình, rồi ngày kế tiếp họ mất mười sáu người. Giô-suê nói, “Ngừng lại! Ngừng lại! Đợi một chút, có gì đó sai trật! Điều gì đó sai trái ở đây. Chúng ta sẽ kêu gọi bảy ngày kiêng ăn. Đức Chúa Trời đã hứa với chúng ta một lời, ‘Sẽ không có gì làm chúng ta bị thương.’ Kẻ thù của chúng ta sẽ ngã xuống dưới chân chúng ta. Và có điều gì đó bất ổn đang xảy ra ở đây. Điều gì đó sai trái ở đâu đó, bởi vì chúng ta có mười sáu người chết đang nằm ở đây. Tất cả họ là những anh em Y-sơ-ra-ên, và họ chết.”

⁵⁷ Tại sao họ chết, con người vô tội đó? Vì một người đã bước ra khỏi hàng lối. Anh em nhìn thấy lý do điều này cần được dạy dỗ không? Hội thánh hàng theo hàng, hàng theo hàng với Lời của Đức Chúa Trời, thẳng hàng với Đức Chúa Trời và thẳng hàng với nhau, bước đi hoàn toàn thẳng thắn, trang nghiêm, trước tất cả mọi người, kính sợ Đức Chúa Trời. Bởi vì một người đã đánh cắp một cái áo, và làm điều gì đó mà anh ta không nên làm, đã lấy đi mạng sống của mười sáu người! Tôi nghĩ là mười sáu, có lẽ là nhiều hơn nữa. Tôi tin đó là mười sáu người đã bị chết.

⁵⁸ Giô-suê kêu gọi, nói, “Có điều gì đó sai trật! Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa, và điều gì đó sai trật.”

59 Khi chúng ta đem người đau ốm tới trước chúng ta, và họ không được chữa lành, chúng ta cần kêu gọi một sự kiêng ăn trang nghiêm, kêu gọi một sự nhóm họp lại. Cái gì đó sai ở đâu đó. Đức Chúa Trời đưa ra lời hứa, Đức Chúa Trời phải gắn chặt với lời hứa đó, và Ngài sẽ thực hiện nó.

60 Và ông đã kêu gọi một sự kiêng ăn. Và họ tìm ra, họ bắt thăm. Và A-can đã thú nhận điều đó. Và họ đã giết A-can, gia đình và tất cả, và đốt tro của họ, và để nó ở đó như là một sự nhắc nhở. Và Giô-suê đã đi vào trận chiến, chiếm được mọi thứ, mà không có ai bị trầy xước hay bị thương. Thế đấy.

61 Một ngày nọ Giô-suê cần thêm một ít thời gian, thêm thời gian. Mặt trời đang lặn xuống, dân sự không thể đánh trận thật tốt vào ban đêm. Giô-suê, vị chiến binh vĩ đại đó, được xúc dầu của Đức Chúa Trời, được đặt đúng vị trí vào trong vùng đất này, giống như người Ê-phê-sô với Hội thánh mới, sở hữu, được sở hữu, chiếm hữu vùng đất, tiếp quản nó. Ông cần thêm thời gian, vì vậy ông nói, “Hỡi mặt trời, hãy đứng yên!” Và nó đã đứng yên chừng mười hai tiếng, cho đến khi ông đã chiếm được xứ ấy. Thấy không?

62 Bây giờ Sách Ê-phê-sô đặt chúng ta đúng vị trí trong Đấng Christ, những gì họ đã có trong Đất Thánh. Chúng ta được đặt không phải trong Đất Thánh, nhưng trong Thánh Linh! Bây giờ chúng ta hãy đọc chỉ một Lời, để xem Hội thánh hoàn hảo như thế nào:

Phao-lô, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ theo như ý chỉ của Đức Chúa Trời,...

63 Ồ, tôi thích điều đó! Đức Chúa Trời đã lập ông làm sứ đồ. Không trưởng lão nào đặt tay lên ông, không giám mục nào đã sai phái ông đi đâu cả, nhưng Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông và lập ông làm một sứ đồ.

Phao-lô, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ theo ý chỉ của Đức Chúa Trời, gọi đến những thánh đồ (những người được nên thánh) là những người ở Ê-phê-sô, và cho những người trung tín ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus:

⁶⁴ Hãy xem ông sẽ phát biểu điều này như thế nào. Đây không phải là cho những người không tin. Đây là cho hội thánh. Nó đã kêu gọi cho những người được kêu gọi ra, những người được thánh hóa và những người được kêu gọi trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

⁶⁵ Bây giờ, nếu các bạn muốn biết bằng cách nào chúng ta được vào trong Chúa Cứu Thế Jêsus, nếu các bạn lật ra trong Cô-rinh-tô Nhất 12, được chép, “Vì bởi một Thánh Linh chúng ta thầy đều đã chịu báp-têm để hiệp làm một Thân.” Như thế nào? Được báp-têm bởi điều gì? Đức Thánh Linh. Không phải được phép báp-têm bằng nước, các bạn dân sự Hội thánh của Đấng Christ, nhưng bởi một T-h-á-n-h-L-i-n-h viết hoa, bởi một Thánh Linh. Không phải bằng một cái bắt tay, bằng một lá thư, không phải bằng một sự rảy nước. Nhưng, “Bởi một Thánh Linh hết thầy chúng ta đều chịu báp-têm vào trong một Thân,” sự sở hữu của chúng ta, Xứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để sống trong, Đức Thánh Linh. Thật như Ngài ban xứ Ca-na-an cho dân Do Thái, Ngài ban cho chúng ta Đức Thánh Linh. “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp-têm vào trong một Thân.” Các bạn hiểu điều đó không?

⁶⁶ Bây giờ, ông đang nói với những người Ca-na-an thuộc linh, Y-sơ-ra-ên, người Y-sơ-ra-ên thuộc linh là người đã sở hữu vùng đất. Ồ, anh em không vui khi anh em ra khỏi hành tởi của xứ Ai Cập sao? Anh em không vui sướng khi anh em ra khỏi đồng vắng sao? Và, hãy nhớ, họ đã phải ăn ma-na, thức ăn của Thiên sứ rơi xuống từ Trời, cho đến khi họ vào được vùng đất hứa. Và khi họ đã vượt qua để vào xứ đó, thì bánh ma-na ngừng rơi xuống. Khi đó họ đã hoàn toàn trưởng thành, và họ ăn ngũ cốc của vùng đất đó. Bây giờ, vì rằng các bạn không còn nhỏ nữa, vì rằng các bạn không cần sửa chân thật của Phúc Âm nữa, rằng các bạn không phải được đối xử như trẻ con nữa, và được vỗ về, và được thuyết phục để đến nhà thờ nữa, vì rằng các bạn thật sự là những Cơ-đốc nhân trưởng thành hoàn toàn, các bạn sẵn sàng để ăn những thức ăn cứng bây giờ. “Các bạn sẵn sàng để bước vào điều gì đó,” ông nói. Các bạn sẵn sàng để hiểu điều gì đó mà sâu sắc và phong phú. Ồ, chúng ta sẽ đi vào điều đó ngay.

Và, ồ, nó đã được che giấu từ khi sáng thế. Ông nói, “Vì các người bây giờ đã đến trong đất này, ta sẽ nói điều này với các người.” Không phải cho những ai vừa mới rời bỏ Ai Cập, không phải cho những ai còn đang ở trong cuộc hành trình, nhưng cho những ai mà đang ở trong đất hứa, mà đã nhận được lời hứa.

⁶⁷ Bao nhiêu người đã nhận được lời hứa của Thánh Linh? Ồ, các bạn không vui sướng khi bước vào vùng đất? Ở trên đây lúc này sao, ăn bắp ngô xưa, ăn những thứ mạnh mẽ của Đức Chúa Trời và có được một sự hiểu biết rõ ràng. Tâm trí thuộc linh của—của các bạn hết thảy không bị lộn lên. Các bạn biết chính xác Ngài là Ai. Các bạn biết chính xác Ngài là gì. Các bạn biết chính xác mình sẽ đi đâu. Các bạn biết rõ hết về Nó. Các bạn biết trong Đấng mà các bạn tin và được thuyết phục rằng Ngài có khả năng giữ vững điều mà bạn đã phó thác cho Ngài cho đến ngày đó. Ồ, đó là đấng, đó là đấng mà Phao-lô đang nói với bây giờ. Hãy lắng nghe kỹ. Bây giờ hãy xem.

...người trung tín trong Chúa Cứu Thế Jêsus:

⁶⁸ Bây giờ, tôi muốn hội thánh lặp lại điều đó. Làm thế nào để chúng ta bước vào trong Đấng Christ? Bởi việc gia nhập giáo hội chẳng? Không. Bởi việc ghi tên của mình vào một cuốn sách không? Không. Bởi việc báp-têm bằng cách chìm mình xuống nước không? Không. Làm thế nào để chúng ta bước vào trong Đấng Christ? Bởi một Đức Thánh Linh hết thảy chúng ta đều chịu báp-têm trong một lời hứa, một Thân, và tất cả trở thành những kẻ dự phần mà thuộc về vùng đất đó. A-men! Ồ, tôi—tôi thích điều đó. Nếu tôi không bị khàn giọng, tôi có thể la lớn lên. Chà, khi tôi bước vào vùng đất này, nó là của tôi. Tôi ở nhà bây giờ; tôi ở trong xứ Ca-na-an. Tôi đầu phục đối với bất cứ điều gì Đức Chúa Trời muốn dùng tôi. Tôi đang bước đi trên những vùng đất thánh, đứa con của nhà Vua, tất cả đã được mặc áo choàng và sẵn sàng. Tôi đã ra khỏi Ai Cập, đến được qua đất hứa, đã chịu đựng những thử thách, vượt qua sông Giô-đanh tiến vào vùng đất hứa phước hạnh này. Ồ, làm sao tôi đã có được nó? Bởi một Thánh Linh. Cùng cách mà Phao-lô có được Nó, đã hành động trên tôi giống như cách mà Nó đã làm trên ông, Nó cũng làm như vậy trên các bạn. “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu báp-

têm.” Không phải được rảy nước, chỉ rảy một ít của Nó thôi, cảm thấy khá dễ chịu; nhưng hoàn toàn chìm ngập ở dưới! Tất cả đều được bơi dưới, trong Thánh Linh. Đó là lời hứa.

⁶⁹ Những người Ê-phê-sô của chúng ta, Giô-suê của chúng ta, mà là Thánh Linh, *Giô-suê* nghĩa là “Jêsus, Đấng Cứu Thế.” Giô-suê có nghĩa là Đức Thánh Linh tượng trưng nó trong thuộc linh cũng như trong thuộc thể, rằng Ngài là Chiến Binh vĩ đại của chúng ta. Ngài là Đấng Lãnh Đạo đại tài của chúng ta. Như Đức Chúa Trời đã ở cùng Giô-suê, Đức Chúa Trời cũng (trong Đức Thánh Linh) đang hành động trong chúng ta. Và khi tội lỗi vào trong trại quân, thì Đức Thánh Linh đòi hỏi một sự đình chỉ, “Có chuyện gì sai trong hội thánh này? Điều gì đó sai trật.” Ô, bạn không thể nhìn thấy cách mà chúng ta đã có rất nhiều con trai của Kịch bây giờ sao? Quá nhiều Sau-lơ xuất thân từ các thần học viện và các trường thuộc hệ thống thần học và đi ra và giảng dạy những điều xuyên tạc này, như Kinh Thánh đã nói rằng họ sẽ làm. “Dường như, không có Đức tin, tự tách họ ra khỏi anh em, không có sự thông công với anh em, và đại loại như vậy, có một hình thức tin kính và chối bỏ Quyền năng của sự tin kính đó: những người đó hãy lánh xa đi.” Họ không biết họ từ đâu đến, họ không thể đưa ra lý do nào.

⁷⁰ Tôi nói điều này từ Anh Booth Clibborn, một người bạn của tôi, nếu có điều gì mà là không-...không hợp pháp được tạo ra không tin kính, bất cứ thứ gì trên thế giới, thì đó là con la. Con la là thứ thấp kém nhất trong tất cả mọi thứ. Nó là một...nó—nó không biết nó là gì. Nó không thể tự sinh sản được nữa. Một con la thì không thể gây giống với một con la khác và trở thành một con la. Nó đã xong. Nó không biết cha nó đến từ đâu, cũng không biết mẹ nó, vì nó là một con lừa nhỏ—nhỏ và một con ngựa cái. Đức Chúa Trời không bao giờ làm điều đó. Các bạn đừng gán điều đó trên Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không bao giờ làm điều đó. Đức Chúa Trời phán, “Mọi thứ sanh ra theo loài của nó.” Vâng, thưa các bạn. Nhưng con la là một—một...cha nó là một con lừa và mẹ nó là một con ngựa cái, vì vậy nó không biết nó thuộc về ai. Nó—nó—nó là một con ngựa đang cố gắng trở thành một con la, hay là một con la...hay—hay là nó là một con ngựa cố trở

thành con lừa, một con lừa cố trở thành một con ngựa. Nó không biết nó thuộc về giống nào. Và nó là giống cứng đầu nhất trên thế giới. Bạn không thể đặt một chút tin cậy vào nó.

71 Và đó cũng là cách của nhiều người trong giáo hội. Họ không biết bố của họ là ai, họ không biết mẹ của họ là ai. Điều duy nhất mà họ biết, họ cũng là người Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần, hay thứ gì đó. Họ không biết họ đến từ đâu. Và một con lừa già, bạn có thể cứ la nó nhiều như bạn muốn la hét nó, và nó sẽ đứng đó và vênh đôi tai lớn của nó ra, và nhìn. Bạn có thể giảng cho họ suốt đêm, và họ không biết nhiều hơn một chút khi họ rời khỏi hơn là khi họ đến. Vậy thì, điều đó thật đúng. Tôi không có ý muốn nói thô lỗ, nhưng tôi muốn nói với các bạn Sự thật.

72 Nhưng có một điều mà họ có thể làm, chúng là những người làm công tốt. Ồ, chúng chỉ làm việc, làm việc, làm việc, làm việc. Điều đó làm tôi nhớ đến nhóm người Arminius mà luôn cố gắng làm cho họ con đường để lên Thiên đàng. Đúng thế, một con la. Ồ, những Quý Bà Hội Từ Thiện, và bữa ăn tối bằng thịt gà, vì họ trả tiền, thầy giảng đạo. “Và chúng tôi phải có buổi nhảy đầm này, và buổi gặp mặt này.” Nó chỉ làm việc, làm việc, làm việc, làm việc, làm việc, làm việc, làm việc. Và, họ, họ đang làm vì cái gì?

73 Hỏi họ, “Từ khi anh em tin đã lãnh được Đức Thánh Linh chưa?”

74 Họ căng tai ra, và không biết họ thuộc về đâu, “Ông muốn nói gì? Tất cả *điều này* đã ở đâu? Ông muốn nói gì, Đức Thánh Linh à? Tôi chưa bao giờ nghe gì về Điều đó. Ồ, ông phải là loại người cuồng tín nào đó.” Thấy chưa, họ không biết bố mình là ai, hay cũng không biết, mẹ là ai cả. Và bạn phải đánh họ trên mọi việc bạn làm, đánh ở *đây* và đánh ở *đó*, và đánh ở *đây* và đánh ở *đó*. Đúng thế, một con la già.

75 Nhưng, tôi muốn bảo với các bạn, các bạn không phải làm như vậy với một con ngựa thuần chủng đích thực. Chỉ cần kéo dây cương một lần, và thưa anh em, nó đã chạy. Nó biết những gì nó đang làm. Ồ, thật tốt biết bao để cưỡi một con ngựa thuần chủng! Thật tốt biết bao để nói, “Cố lên, nào.” Ồ, chao ôi, tốt hơn

là anh em nên giữ chặt, nếu không nó sẽ hất tung yên ngựa lên không trung.

⁷⁶ Đó cũng là cách với những Cơ-đốc nhân thuần chủng chân thật. Halêlugia! “Hãy nhận lấy Thánh Linh. Hãy hối cải, mỗi người trong anh chị em, và chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, để được tha thứ tội lỗi mình.” Đã đi, nhanh như mức họ có thể để đến chỗ hồ nước, họ đã đi. Họ không nghỉ ngày và đêm cho đến khi họ nhận được Đức Thánh Linh. Tại sao? Các bạn biết, một Cơ-đốc nhân thì biết rõ Cha của mình là ai. Đấy, nó đòi hỏi sự kết hợp của hai để sinh ra một đứa con. Đúng thế, cha và mẹ. Con la không biết kẻ nào là bố, hay kẻ nào là mẹ. Nhưng chúng ta biết Ai là Cha và Mẹ, vì chúng ta được sinh ra bởi Lời được chép của Đức Chúa Trời, được chứng thực bởi Thánh Linh. Phi-e-rơ đã nói, trong Ngày lễ Ngũ Tuần, “Nếu các người ăn năn và chịu báp-têm, ai nấy trong các người, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, để được tha tội mình, thì các người sẽ lãnh được sự ban cho của Đức Thánh Linh.”

⁷⁷ Và, hỡi anh em, một Cơ-đốc nhân thật sự được tái sinh, (ồ, chao ôi) tinh thần của người đó, ngay khi người đó nhận được Lời, thì người đó nhận được Đức Thánh Linh. Hãy hỏi người đó điều gì đó vậy! Người đó biết chỗ mình đang đứng. “Bạn có tin vào sự chữa lành Thiêng liêng không?”

“A-men!”

“Bạn có tin vào sự Đến thứ Hai không?”

“A-men!”

⁷⁸ Hãy hỏi con la điều đó. Con la có đạo, “Ơ, tôi không biết. Tiến sĩ Jones một lần nọ đã nói...” Hừ! Đó, đi sau Sau-lơ. Thấy không? “Ồ, họ không biết. Ồ, tôi nói với các bạn, giáo hội của tôi không chắc về Nó.”

⁷⁹ Ồ, hỡi anh em, nhưng một người nam và người nữ được tái sinh thì thật sự chắc chắn về sự đến của Chúa Jêsus, họ thật sự chắc chắn họ đã có được Đức Thánh Linh như có một Thánh Linh được ban cho.

⁸⁰ Vậy thì, Chúa Jêsus phán...Người đàn bà bên giếng nước, “Chúng tôi thờ phượng trên núi này, và người Do Thái thờ phượng ở Giê-ru-sa-lem.”

⁸¹ Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy nghe những Lời Ta! Giờ hầu đến, và bây giờ là, khi Cha tìm kiếm những kẻ mà sẽ thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lẽ thật.”

⁸² “Lời của Ngài là Lẽ thật.” Và mỗi người mà đọc Kinh Thánh và tin mọi lời mà Kinh Thánh nói, và đi theo sự chỉ dẫn của Nó, và nhận lãnh cùng Đức Thánh Linh mà họ đã nhận, cách tương tự như vậy mà họ đã nhận lãnh Nó, cùng kết quả tương tự họ nhận lãnh Nó, cùng quyền năng họ có được khi họ nhận lãnh Nó, người đó biết Cha và Mẹ mình là ai. Người đó biết mình được gọi sạch trong Huyết của Chúa Jêsus Christ, được sanh ra trong Thánh Linh, được xức đầy dầu của Đức Chúa Trời. Người đó biết mình đang đứng ở đâu. Chắc chắn vậy! Người đó ở trong Ca-na-an. Người đó biết mình từ đâu đến. Đó là cách xảy ra đối với Cơ-đốc nhân chân thật. Hãy hỏi người đó, “Anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh tin chưa?”

“A-men, thưa Anh!”

⁸³ Một ngày nọ đứng gần với một ông cụ thánh đồ, chín mươi hai tuổi, đang nói chuyện với vị mục sư tám mươi tuổi của bà ấy, tôi nói, “Bà ơi?”

Thật nhanh nhẹn như bà có thể, bà nói, “Vâng, con trai của ta.”

⁸⁴ Tôi hỏi, “Đã bao lâu rồi kể từ khi bà nhận lãnh Đức Thánh Linh?”

Bà trả lời, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi đã có Điều đó được khoảng sáu mươi năm.”

⁸⁵ Bây giờ, nếu bà trở thành con la, bà sẽ nói, “Này, đợi một chút, tôi đã được chứng thực và được rảy nước khi tôi đã...Ồ, chắc chắn vậy, và họ đã đưa tôi vào nhà thờ và tôi đã mang lá thư của mình đến đó vậy.” Ồ, xin thương xót tôi! Họ thậm chí không biết họ thuộc về nơi đâu.

⁸⁶ Nhưng bà biết quyền thừa kế của mình đến từ nơi đâu. Bà đã ở đó khi nó xảy ra. Bà được sinh bởi nước và bởi Thánh Linh. Bà đã biết, và nước qua việc rửa của nước bởi Lời, nhận lấy Lời.

⁸⁷ Hãy xem điều này được phát biểu như thế nào, “Cho những ai mà ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Phao-lô, bây giờ, nên nhớ... Tôi đang dành thời gian dài, nhưng tôi sẽ không đi hết được chương này. Nhưng tôi sẽ vội... Các bạn có thích điều đó không? Ồ, Nó nói cho chúng ta biết chúng ta hiện ở đâu, nhưng chúng ta không thể nào học xong nó chỉ một đêm. Chúng ta cần một tháng hay hai tháng để nói điều này, mỗi đêm, cứ đi xuyên suốt Nó, từng Lời này đến Lời khác. Đi trở lại và mang nó ra trong lịch sử và đặt nó ra ngay, Lời này đến Lời khác, và chỉ cho các bạn thấy rằng Nó là Lẽ thật. Bây giờ xin để tôi đọc nhanh lại câu đó.

Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ (không phải bởi ý của con người), gửi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, và (liên từ) cho những kẻ trung tín trong Chúa Cứu Thế Jêsus:

⁸⁸ Nghĩa là, “Họ đã được gọi ra, được biệt riêng, và bây giờ được báp-têm bởi Đức Thánh Linh, và ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Tôi đang gửi thư tín này cho các bạn, những người anh em yêu dấu của tôi.” Ồ! Tôi nghĩ ngay bây giờ Phao-lô ở trên đó với họ, ồ, thật sung sướng biết bao! Vị sứ đồ già thân mến này đã bị chặt đầu ở đó. Tôi đã đứng chỗ mà họ đã chặt đầu ông. Nhưng, ồ, đầu của ông đã mọc lên trong một thân thể mới, và có thể không bao giờ bị chặt đứt nữa. Và ông đang đang đứng trên đó với họ chính phút này, cũng môn đồ đó đã viết Điều này. Và nói, “Cho những ai mà ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus! Bởi một Thánh Linh mà chúng ta được báp-têm làm thành một Thân này.” Bây giờ hãy xem.

Nguyên xin ân điển, và sự bình an được ban cho anh em, từ nơi Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và...Đức Chúa Jêsus Christ.

Ngợi khen Đức Chúa Trời và Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta đủ mọi thứ...

Ồ, anh có nghe điều đó không, Charlie?

...đã xuống phước cho chúng ta với mọi thứ phước thiêng liêng...

⁸⁹ Không phải chỉ một vài môn đồ, và một vài người của nhóm này, nhưng Ngài đã ban phước cho chúng ta với tất cả những ơn phước thiêng liêng. Đức Thánh Linh mà đã giáng lâm vào Ngày lễ Ngũ Tuần cũng là Đức Thánh Linh ở đây tối hôm nay. Cùng Đức Thánh Linh mà đã khiến Ma-ri-la lên và nói các tiếng lạ, và có một quãng thời gian tuyệt vời và vui mừng, và những điều mà bà đã làm, cũng là Đức Thánh Linh ở đây tối hôm nay. Cũng chính là Đức Thánh Linh đã ở cùng Phao-lô trên con thuyền cũ đó, nơi mà nó suýt bị đánh chìm và biến mất, và mười bốn ngày và đêm, không trăng và cũng không có các vì sao. Ông nhìn ra đó và thấy mọi cơn sóng có một ác quỷ ở trên nó, liếc nhìn, và nghe răng, và nói, “Ta sẽ đánh chìm người, cậu bé, bây giờ. Ta đã có được người bây giờ.”

⁹⁰ Và trong khi Phao-lô quì xuống để cầu nguyện khẩn, có một Thiên sứ đứng ở đó, phán, “Đừng sợ chi, hỡi Phao-lô. Con thuyền cũ kỹ này sắp bị cuốn trôi tới một hòn đảo nào đó. Hãy đứng dậy và ăn bữa tối của người, mọi thứ sẽ ổn bây giờ.”

⁹¹ Ở đây ông xuất hiện với chúng những dây xích trên đôi tay già nua nhỏ bé của ông, và cũng kéo lê chúng ở dưới chân, và nói, “Hãy vững lòng, hỡi các người, vì Đức Chúa Trời, Thiên sứ của Đức Chúa Trời, đang mà tôi được làm đầy tớ của ngài, đã đứng bên tôi và nói, ‘Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi.’” Cùng Đức Thánh Linh đó ở đây với chúng ta tối hôm nay, cùng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đang vận hành trên chúng ta những ơn phước thiêng liêng giống như vậy.

...đã xuống phước cho chúng ta với mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời...

⁹²Ồ, chúng ta hãy ngừng lại ở đây một phút nữa. “Trong các nơi trên Trời.” Vậy thì, thật sự không ở nơi nào khác, nhưng ở các nơi trên Trời. Chúng ta được nhóm họp “trên Trời,” điều đó có nghĩa rằng địa vị của người tin. Rằng, nếu tôi được cầu nguyện, anh em đứng dậy cầu nguyện, hay hội thánh được cầu nguyện, và

chúng ta sẵn sàng cho Sứ điệp này, và chúng ta tự nhóm họp với nhau như các thánh đồ, được gọi ra, chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đầy dẫy các ơn phước của Đức Chúa Trời, được kêu gọi, được lựa chọn, ngồi với nhau trong các nơi trên Trời giờ này, chúng ta là những người trên Trời trong linh hồn của chúng ta. Linh của chúng ta mang chúng ta vào trong một bầu không khí trên Trời. Ô, thưa anh em! Anh em đây, một không khí trên Trời! Ô, điều gì có thể xảy ra tối nay, điều gì có thể xảy ra tối nay nếu chúng ta sẽ được ngồi ở đây trong một bầu không khí trên Trời, và Đức Thánh Linh đang vận hành trên mỗi tấm lòng đã được tái tạo và trở nên một con người mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus? Mọi tội lỗi dưới Huyết, trong sự thờ phượng trọn vẹn, với bàn tay của chúng ta giơ lên với Đức Chúa Trời và lòng chúng ta hướng lên, đồng ngồi trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, cùng thờ phượng với nhau bên trong các nơi trên Trời.

⁹³ Các bạn đã bao giờ ngồi một nơi như vậy chưa? Ô, tôi đã ngồi cho tới khi tôi khóc vì vui sướng và nói, “Đức Chúa Trời ôi, đừng bao giờ để con rời khỏi nơi đây.” Chỉ các nơi trên Trời với Chúa Cứu Thế Jêsus!

⁹⁴ Ban phước chúng ta với điều gì? Sự chữa lành Thiêng liêng, sự biết trước, sự khả thị, những khả tượng, những quyền phép, các tiếng lạ, những sự thông giải, sự khôn ngoan, kiến thức, tất cả các thứ ơn phước trên Trời, và sự vui mừng không thể diễn đạt bằng lời và đầy sự Vinh hiển, mọi tấm lòng được đầy dẫy Thánh Linh, cùng nhau bước đi, ngồi với nhau trong các nơi trên Thiên đàng, không một ý nghĩ xấu xa trong vòng chúng ta, không một điều thuốc nào được hút, không một người mặc đồ ngắn, không phải *thế này, thế kia* hay *thế khác*, không ai có ý nghĩ xấu xa, không người nào có điều gì chống nghịch lại những người khác, mọi người sống với nhau trong tình yêu thương và chan hòa, mọi người đều cùng hòa hợp với nhau trong một nơi, “lúc đó thành linh có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào.” Thế đấy, “Đã ban phước cho chúng ta với mọi thứ phước thiêng liêng.”

⁹⁵ Rồi Đức Thánh Linh có thể ngự xuống trên người nào đó, và phán, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy đi đến một nơi nào đó, và để làm một việc nào đó.” Hãy xem nó xảy ra thật giống như

thế. [Anh Branham bật ngón tay mình—Bt.] Thấy chưa? “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy làm một việc nào đó ở nơi nào đó.” Hãy xem nó xảy ra giống như *thế*. [Anh Branham bật ngón tay của mình.]

⁹⁶ “Đã ban phước cho chúng ta trong mọi thứ phước Thiên đàng trong các nơi trên Trời.” Hãy xem!

Theo như Ngài đã chọn chúng ta...

⁹⁷ Chúng ta đã chọn Ngài, hay Ngài đã chọn chúng ta? Ngài đã chọn chúng ta. Khi nào? Đêm mà chúng ta tin nhận Ngài chẳng? Được chọn!

Theo như Ngài đã chọn chúng ta trước khi sáng lập thế giới, đặng chúng ta sẽ được nên thánh...không chỗ trách được trước mặt Ngài trong...(các giáo phái?)...trong sự thương yêu:

⁹⁸ Đức Chúa Trời chọn chúng ta khi nào? Đức Chúa Trời đã chọn các bạn khi các bạn được nhận lãnh Đức Thánh Linh chẳng? Ngài đã chọn bạn khi nào? Trước khi sáng thế. Bởi sự biết trước của Ngài, Ngài đã thấy trước bạn và đã biết rằng bạn sẽ yêu Ngài. Và trước khi sáng thế, Ngài đã chọn các bạn, và đã sai Chúa Jêsus đến để Ngài có thể trở thành người cầu thay cho tội lỗi của các bạn, để kêu gọi các bạn đến với sự giảng hòa, đến với chính Ngài, để yêu thương. Ồ, ước mong chúng ta sẽ có thêm chỉ một ít thời gian nữa.

⁹⁹ Xin để tôi, trước khi chúng ta đi hơn nữa, đi trở lại, Sáng thế ký 1:26. Tôi sẽ đưa nó ra vào thứ Tư. Khi Đức Chúa Trời tạo dựng nên con người...Trước khi Ngài tạo nên con người, Ngài tự xưng Ngài, “El,” E-l, El; E-l-h, “Elah,” “Êlôhim.” Từ ngữ đó có nghĩa, trong tiếng Hê-bơ-rơ, “đấng tự hữu,” tất cả bởi chính Ngài. Không có gì tồn tại trước Ngài, Ngài là tất cả sự tồn tại đã từng có, Đấng tự hữu! El, Elah, Êlôhim, có nghĩa đấng “đầy đủ mọi sự, đầy quyền năng, Đấng Toàn Năng, Đấng tự hữu.” Ồ!

¹⁰⁰ Nhưng trong Sáng thế ký 2, khi Ngài tạo nên con người, Ngài phán, “Ta là,” Y-a-h-u, J-u-v-u-h, *Gia-vê*, “Giê-hô-va.” Nó có nghĩa là gì? “Ta là Đấng tồn tại tất cả Mà đã tạo điều gì đó ra từ chính Ta, trở thành con của Ta, hay là một đứa con nhỏ, tạm thời, hay là nghiệp dư của Ta.” Vinh hiển thay! Tại sao? Ngài đã ban cho

con người...*Giê-hô-va* có nghĩa rằng “Ngài ban cho con người là một thần không chuyên.” Bởi vì Ngài là Cha là Đức Chúa Trời, và Ngài làm ra con người thành một thần linh không chuyên, để Ngài không còn tự tồn tại nữa, Ngài tồn tại trong gia đình Ngài. Elah, Elah, Êlôhim. Bây giờ, bây giờ Ngài là Giê-hô-va. *Giê-hô-va*, có nghĩa là, “Đấng Mà tồn tại với gia đình Ngài.” Vậy thì, Đức Chúa Trời đã tạo nên con người đặng quản trị khắp cả trái đất, con người có quyền thống trị. Và trái đất là ở dưới quyền thống trị của con người. Phải đó là lời Kinh Thánh không? Thế thì nếu đó là lãnh địa của con người, thì con người là thần trên trái đất. Người ấy có thể nói, và nó sẽ là vậy. Người ấy có thể nói *điều này*, và nó sẽ trở nên như vậy. Ồ! Ngài đấy, Đức Chúa Trời, Giê-hô-va, Đấng Mà đã từng hiện hữu trong sự tự hữu, nhưng bây giờ Ngài đang hiện hữu trong gia đình Ngài, và con cái bé mọn của Ngài ở cùng Ngài. Các bạn đấy.

¹⁰¹ Bây giờ, hãy đọc điều đó. Chúng ta sẽ đi vào điều đó tới thứ Tư, khi chúng ta có nhiều thời gian hơn. Chúng ta chỉ còn khoảng mười lăm phút và chúng ta sẽ...Tôi nghĩ tôi sẽ có một điểm nào đó ở đây, nhưng chúng ta sẽ không, tới nơi mà chúng ta được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh của lời hứa. Được rồi.

¹⁰² Vậy thì, khi nào chúng ta được kêu gọi để trở thành đầy tớ của Đức Chúa Trời? Khi nào Anh Orman Neville được kêu gọi để trở thành đầy tớ của Đức Chúa Trời? Ồ, chao ôi! Điều này làm cho tôi lão đảo. Tôi sẽ bảo cho các bạn, chúng ta hãy lấy một vài lời Kinh Thánh. Tôi muốn các bạn mở ra trong sách Phi-e-rơ Nhất 1:20. Và, Pat, mở ra Khải Huyền 17:8. Và tôi sẽ mở Khải Huyền 13. Bây giờ chúng ta muốn lắng nghe ở đây, các bạn muốn biết khi nào Đức Chúa Trời đã kêu gọi bạn để trở thành một Cơ-đốc nhân. Ồ, tôi thích điều này. Đây, “Người ta sẽ không sống nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời đã phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Được rồi, Anh Neville, anh đã mở Phi-e-rơ Nhất 1:20. [Anh Neville nói, “1:20.”—Bt.] Tốt, xin đọc câu 1:19 và 1:20. Lắng nghe điều này. [“1:19 và 20.”] Vâng. [Anh Neville đọc Phi-e-rơ Nhất 1:19-20.]

Bèn là bởi huyết báu của Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vót:

Đấng đã được định sẵn trước buổi sáng thế, nhưng đã hiện ra trong cuối các thời kỳ này vì cơ anh em.

103 Ngài được định trước khi nào? Trước khi sáng thế. Anh Pat, xin hãy đọc Khải Huyền 17:8 cho tôi. [Anh Pat đọc Khải Huyền 17:8—Bt.]:

Con thú người đã thấy trước đã có, mà bây giờ không còn nữa; và sẽ từ dưới vực lên, và đi đến chốn hư mất: và những dân sự mà cư ngụ trên đất, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống từ khi sáng thế, khi họ thấy con thú thì đều thấy làm lạ vì nó trước đã có, và nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến.

104 Ai sẽ bị lừa vậy? Ai sẽ bị lừa bởi những người sùng đạo giống như Sau-ơ? Điều đó thật rất xảo trá và rất hoàn hảo cho đến nỗi nó có thể lừa dối người gì? Chính Người...[Hội chúng trả lời, “Người được Chọn.”—Bt.] nếu...[“có thể được.”] nếu có thể được. Được rồi, Khải Huyền 13:8, xin để tôi đọc nó cho các bạn:

Và hết thấy những dân cư trên đất sẽ...hết thấy dân cư trên đất sẽ thờ lạy nó, là những kẻ đã không có tên được ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết trước khi sáng thế.

105 Khi nào thì tên của chúng ta sẽ được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con? Khi Chiên Con đã bị giết trước khi sự sáng thế. Khi Đức Chúa Trời là Giê-hô-va, El, Elah, Elôhim, Đấng tự hữu. Thật giống như một Viên Kim Cương to lớn, và Ngài có thể không là gì khác, nhưng bên trong của Viên Kim Cương này thì thuộc tính của Ngài là Đấng Cứu Thế. Trong những thuộc tính này, trên phía bên trong của Ngài, là Đấng Chữa Lành. Vâng, không có cái gì sự cứu rỗi và không có gì chữa lành, nhưng những thuộc tính của Ngài mới tạo ra điều đó. Vì vậy, thế thì trước khi có sáng thế, khi Ngài đã biết, rằng những sự bày tỏ tuyệt vời ở trong đây của Ngài, rằng Ngài sẽ trở thành một Đấng Cứu Rỗi, rằng Ngài sẽ đến và trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, và Ngài đã biết rằng bởi lần roi của Ngài chúng ta được chữa lành, Ngài đã giết Chiên Con trên Sách của Ngài trước khi sáng thế, và viết tên của các bạn trên Sách đó trước khi sáng thế. Ồ!

¹⁰⁶ Lắng nghe Điều này! Sự định trước nhìn lại với sự biết trước, tôi muốn nói là sự chọn lựa. Sự chọn lựa nhìn lại với sự biết trước, và sự định trước hướng về định mệnh. Đừng quên điều đó, rằng sự chọn lựa nhìn lại đây, nó đây này, “Tôi là cỏ dại. Tôi được sinh ra trong tội lỗi, lớn lên trong sự gian ác, đến với thế gian nói dối, được sinh ra giữa những người tội lỗi. Cha và mẹ tôi và tất cả gia đình tôi, đều là tội nhân. Tôi là cỏ dại. Nhưng, đột nhiên, tôi lại trở thành một hạt lúa mì. Nó đã xảy ra như thế nào?” Đó, đó là gì? Sự chọn lựa. Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, đã chọn cỏ dại đó để trở thành một hạt lúa mì. “Bây giờ tôi biết tôi là một hạt lúa mì, bởi vì tôi được cứu. Làm thế nào để tôi làm điều đó?” Nhìn lại và thấy rằng Ngài đã định trước nó, cách đây đã lâu. Bởi sự biết trước Ngài đã thấy rằng tôi sẽ yêu Ngài, vì vậy Ngài đã làm lành qua Con của Chính Ngài, để qua Ngài tôi có thể từ cỏ dại trở thành một hạt lúa mì. “Bây giờ, tôi ở đâu bây giờ?” Tôi được cứu, tôi đang bước đi trong ân điển của Đức Chúa Trời. “Sự định trước trông giống như cái gì?” Đối với định mệnh. “Ngài sẽ đưa tôi đến đâu, và tôi đang đi đâu?” A-men. Điều đó đã có được các bạn. Bạn đấy.

¹⁰⁷ Bây giờ, chúng ta hãy đọc chỉ thêm một chút nữa, và rồi chúng ta sẽ kết thúc sớm.

Theo như Ngài... đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi sáng thế Ngài, đáng làm chúng ta nên thánh...không chỗ trách được trước mặt Ngài trong sự yêu thương:

Đã định trước cho chúng ta được trở nên địa vị làm con, đã định trước cho chúng ta được trở nên địa vị làm con thừa kế bởi Đức Chúa Jêsus Christ cho chính Ngài, theo sự vui lòng của ý tốt Ngài,

¹⁰⁸ Ngài đã làm gì? Ngài, bởi sự biết trước, đã thấy trước chúng ta, biết rằng Ngài là Đấng Cứu Thế, đáng tự hữu. Không có một vị Thiên sứ nào, không gì cả; chỉ Đức Chúa Trời, Elah, Elôhim, Đấng tự hữu, không gì ngoài một mình Ngài. Nhưng trong Ngài là Đấng Cứu Thế. Ồ, Ngài sẽ cứu cái gì, khi không có gì hư mất? Biết rằng, lúc đó Ngài biết rằng thuộc tính cao quý này trong Ngài sẽ làm điều gì đó ngoài kia để Ngài có thể cứu. Khi nó được thực hiện điều đó, bởi sự biết trước Ngài nhìn xuống và Ngài thấy mọi

người mà sẽ tiếp nhận Nó. Và rồi bởi việc làm vậy, Ngài phán, “Để cứu điều đó, cách duy nhất mà Ta có thể làm, sẽ chính Ta ngự xuống trong và trở nên xác thịt và mang lấy mọi tội lỗi của con người ở trên Ngài, và chết cho họ, và Ta có thể trở thành Đấng được tôn thờ,” bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời, đối tượng của sự thờ phượng.

¹⁰⁹ Rồi Ngài đã ngự xuống và mặc lấy chính Ngài. Và trong khi Ngài làm điều đó, Ngài đã làm điều đó để Ngài có thể cứu các bạn là những người mà muốn được cứu. Các bạn hiểu tôi muốn nói gì chứ? Bởi sự biết trước, Đức Chúa Trời vô hạn, Đấng biết mọi sự, đã thấy Chiên Con, và Ngài đã giết chết Chiên Con trước khi sáng thế, và Ngài đã ghi tên các bạn vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Và Ngài đã thấy sự lừa dối của Sa-tan, những gì nó sẽ làm. Vì vậy Ngài đã ghi tên bạn trên đó. Và Ngài phán rằng anti-Christ sẽ là những người rất sùng đạo, rất tốt, những người tốt như vậy, những người thông minh như vậy, những người ngoan đạo như vậy, rằng nó sẽ dễ dàng chinh phục những người được Chọn nếu có thể được. Nhưng đó là điều không thể được, bởi vì tên của họ đã được định trước từ trước khi sáng thế. Bởi sự lựa chọn Ngài đã chọn họ, và bởi sự định trước họ biết họ đang đi đâu. Các bạn đó.

¹¹⁰ Vậy thì, ai có thể nghi ngờ điều đó? Đó là những gì Phao-lô đã nói. Đó là những lời Kinh Thánh của Phao-lô. Đó là bản viết của Phao-lô. Đó là những gì ông dạy cho hội thánh của mình. Hội thánh, vị trí chính thức, trước khi sáng thế. Khi Đức Chúa Trời, trong cơn đau sanh nở của Ngài, đang sanh ra, sanh ra các bạn, biết các bạn sẽ làm gì, Ngài đã chính thức đặt các bạn vào trong Chính Thân thể của Ngài, để trở thành một người nội trợ, để là một nông dân, để trở thành một thầy giảng, để là một tiên tri, để là người *này* hay là người *kia*. Ngài đặt để địa vị cho các bạn. Rồi khi chúng ta đến từ vùng đất hành tẩu ở Ai Cập, qua sự thánh hóa, và được báp-têm vào trong miền đất hứa... Vì, lời hứa của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Ê-phê-sô 4:30 chép, “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời vì nhờ Ngài mà anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc của mình.” Thế thì Đức Chúa Trời, đã định trước cho hội thánh, Ngài phán, “Và

tất cả các dân, sẽ có hàng triệu lần triệu các người sẽ bước đi rất ngoan đạo và bị lừa dối.” Những người duy nhất mà sẽ không bị lừa dối sẽ là những người mà đã đến trong đất hứa, những người mà trước khi sáng thế tên của họ đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con, và ở trong vùng đất hứa, và đang tận hưởng nó.

¹¹¹ Nhiều người trong các bạn e ngại rằng các bạn sẽ hành động kỳ lạ. Nhiều người e ngại rằng Thánh Linh sẽ khiến các bạn làm điều gì đó các bạn—các bạn sẽ hổ thẹn với người ta. Nhiều người e ngại họ sẽ khóc, và người yêu của họ sẽ nhìn thấy họ khóc, hay mẹ, hay hàng xóm của bạn, hay là ông chủ của bạn sẽ nhìn thấy bạn.

¹¹² Hãy để tôi kể cho các bạn câu chuyện về một người kia lần nọ, trước khi kết thúc. Có một người tên là Đa-vít, và khi hòm giao ước của Đức Chúa Trời đã ở dưới xứ Phi-li-tin, và Nó đi ngang, hòm giao ước được kéo đi, bởi một con bò già đang kéo chúng, khi Đa-vít nhìn thấy hòm giao ước đang đến, ông liền mặc áo choàng của mình vào, ông chạy ra đó, ông đá chân của mình trên không, và ông nhảy quanh, và kêu lớn tiếng và nhảy, và nhảy múa và nhảy và nhảy múa. Và, ông, vị vua của Y-sơ-ra-ên! Và vợ ông nhìn ra từ cửa sổ và nhìn thấy ông hành động rất khác lạ, bà khinh miệt ông. Ô, bà chắc đã phải nói, “Chàng ngốc! Nhìn xem anh ta ở ngoài kia, cái cách mà anh ta đang hành động, đá chân mình lên không trung, và nhảy quanh và hành động như thế. Ô, anh ta chắc hẳn bị điên!” Và đêm đó khi ông vào cung điện, bà nói, bằng những lời lẽ như thế này, “Ô, anh đã làm cho em bẽ mặt. Tại sao, anh, nhà vua, là chồng em, ra ở đó làm như thế, hành động như thế!”

¹¹³ Đa-vít nói, “Ngày mai ta sẽ làm tốt hơn thế. Vâng, thưa quý vị!” Đa-vít nói, “Người không biết rằng ta đang nhảy trước mặt Chúa sao?” Ông đã vượt qua! Ông đã ở trong miền đất hứa. Ông đã từ bỏ mọi qui cách của hoàng cung và thứ rác rưởi của trần gian. Ông thật vui sướng biết rằng hòm giao ước đang tiến vào thành của chính ông.

¹¹⁴ Và, ô, tôi nói với các bạn, một số người sợ nhận lấy Đức Thánh Linh, sợ rằng họ có thể nói các thứ tiếng lạ. Họ sợ rằng ai đó

sẽ nói, “Bây giờ, anh ta là một trong những kẻ nói tiếng lạ.” Họ sợ khi phải đến nhà thờ để được báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, bởi vì họ hổ thẹn về Nó. Ừ! Ồ!

115 Ai đó nói rằng tôi sẽ thu hồi các cuộn băng ghi âm của tôi, bởi vì tôi đã giảng dạy về việc làm phép báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Tôi sẽ không thu hồi chúng lại. Tôi sẽ làm nhiều hơn nữa! Đúng thế, đó, làm nhiều hơn nữa! Đó là Kinh Thánh. Nếu họ không thích những gì chúng ta đã làm ngày hôm qua, thì cứ xem những gì chúng ta sẽ làm vào ngày mai! Đó là điều để làm, đấy, chỉ cứ tiếp tục. Không có một sự chấm dứt đối với nó, bởi vì nó là của Chúa. Nó là của Đức Chúa Trời.

116 Các bạn biết những gì Đức Chúa Trời đã làm không? Đức Chúa Trời nhìn xuống từ trên Trời, Ngài phán, “Hỡi Đa-vít, người là một người làm đẹp lòng Chính Ta.” Đa-vít đã không hổ thẹn. Ông là một đầy tớ của Chúa. Ông yêu Chúa. Và ông rất vui vẻ, thật hết sức vui vẻ, đến nỗi ông đã không suy nghĩ về chức phận vua.

117 Các bạn thấy, như tôi đã nói trong bài giảng của tôi sáng hôm nay, chúng ta quá e sợ, rằng, chúng ta muốn có một Sau-lơ để dạy chúng ta, chúng ta muốn có một Sau-lơ từ thần học viện nào đó để bảo chúng ta cách chúng ta phải làm tôn giáo chúng ta thế nào và chúng ta phải làm nó như thế nào. Đó là ở phía bên kia của sông Giô-đanh. Phía bên này, Đức Thánh Linh dẫn dắt. Ở trên này các bạn đang bước qua khỏi rác rưởi đó. Ở trên này các bạn không quan tâm họ nghĩ gì. Ở trên này các bạn là người đã chết, và sự sống của các bạn đang được giấu trong Đấng Christ qua... và được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh. Bạn không quan tâm. Bạn đang sống trong xứ Ca-na-an. Các bạn có thể đứng như hạt giống tốt. Bạn là tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Các bạn đang ở trong miền đất hứa.

118 Tôi nhớ đứng ở nơi xa kia, Anh Collins, cách đây khoảng ba mươi mấy năm, khi nhà thờ này chưa được xây dựng. Nó là một buổi nhóm lễu trại nhỏ ngồi ở đây trên góc phố đó, buổi nhóm đầu tiên của tôi. Tôi đang giảng cũng Phúc âm này, cũng điều giống thế này, những sự giàu có không thể dò được của Đấng Christ: phép báp-têm bằng nước trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, tin mọi Lời là Lẽ thật, phép báp-têm bằng Đức Thánh

Linh, sự chữa lành Thiêng liêng, những năng quyền của Đức Chúa Trời, giống như tôi giăng Nó bây giờ, chẳng hề khác biệt một tí nào cả với Nó. Đức Chúa Trời đã bày tỏ về Điều đó nhiều hơn cho tôi, vì vậy, như Ngài đã bày tỏ Nó, tôi chỉ việc đem Nó đến mà thôi. Ngài không hề lấy đi bớt những gì đã có, Ngài chỉ cứ thêm vào Nó nhiều hơn.

¹¹⁹ Tôi đã đứng dưới đó khi có chừng năm trăm người đứng trên bờ sông, đang hát, “Tôi đang đứng trên bờ sông Giô-đanh giống bão, và mắt mơ tưởng, hướng về xứ Ca-na-an xinh đẹp và hạnh phúc, nơi tài sản của tôi nằm ở đó. Khi nào tôi sẽ đến được bờ sông lành mạnh và ơn phước mãi mãi đó, khi nào tôi sẽ đến được và ở trong Cha của tôi...và nghỉ ngơi đời đời?” Khi họ bắt đầu hát bài hát đó, tôi đang đưa một thanh niên ra sông để làm báp-têm cho cậu ấy ở ngoài đó trong Danh của Chúa Jêsus. Tôi nói, “Lạy Cha trên Trời, như con đưa chàng trai này lên cho Ngài dựa trên sự xưng nhận tội lỗi của cậu ấy...” Chỉ là một chàng trai, bản thân tôi, có những bức hình về điều đó ở nhà. Tôi nói, “Khi con làm báp-têm bằng nước cho cậu ấy, lạy Chúa, dựa trên sự xưng nhận của cậu ấy, trong Danh của Chúa Jêsus Christ Con của Đức Chúa Trời, xin Ngài làm cậu ấy được đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Và khoảng thời gian ấy Điều gì đó đã tạo nên một cơn gió lốc, và ở đây Nó đang đến xoắn lại, Sao Mai Sáng chói đứng ở đó. Ánh Sáng ấy đứng ở đó mà các bạn nhìn thấy ngay ở đó trên bức tranh. Nó đứng ở đó.

¹²⁰ Nó đi quanh thế giới, lên đến Canada và quanh khắp. Họ nói, “Một Ánh Sáng bí ẩn xuất hiện ở trên một vị mục sư Báp-tít địa phương trong lúc ông đang làm phép báp-têm.”

¹²¹ Cách đây vài ngày, khi Tiến sĩ Lamsa đến với tôi, và chưa hề biết gì về điều đó, và đem đến cho tôi một tấm ảnh, mà anh em ấy đem nó theo ở đó với anh ấy lúc bấy giờ. Anh đã có tấm ảnh đó chưa? Anh có đem theo Kinh Thánh với anh, đặt ở đó, nó có ở trong sách của anh không? Được rồi. Có một tấm ảnh về dấu hiệu của Đức Chúa Trời đối với dân Hê-bơ-rơ cổ đại, thật chính xác đến nỗi điều đó đã hiện hữu trong thời của Gióp, trước khi Kinh Thánh từng được viết. Đức Chúa Trời ở trong ba thuộc tính của Ngài, không phải là ba thần. Một Đức Chúa Trời trong ba thuộc

tính: Cha, Con, và Đức Thánh Linh, ba chức vụ mà Đức Chúa Trời làm việc trong đó. Không phải là ba thần, mà là ba thuộc tính! Và Nó đã là thế. Khi con người vĩ đại đó, Tiến sĩ Lamsa, bản dịch của Kinh Thánh Lamsa, khi ông nói buổi sáng hôm ấy...Khi tôi nói với ông ấy, tôi nói—tôi nói, “Dấu hiệu đó là gì?”

¹²² Ông trả lời, “Đó là dấu hiệu cổ của Đức Chúa Trời, trong tiếng Hê-bơ-rơ. Đức Chúa Trời, một Đức Chúa Trời ở trong ba thuộc tính.”

Tôi nói, “Chẳng hạn như Cha, Con, và Đức Thánh Linh phải không?”

¹²³ Ông ngừng lại, và ông đặt tách cà phê xuống, ông nhìn vào tôi. Gene, tôi tin rằng anh đã có ở đó, Leo. Nói, “Anh tin thế không?”

Tôi trả lời, “Với tất cả tấm lòng.”

¹²⁴ Ông nói, “Tối hôm qua, đứng trong buổi nhóm của anh, Anh Branham, tôi đã nhìn thấy được sự phân biệt đó. Tôi chưa nhìn thấy nó trước đây ở Châu Mỹ, trong xứ của tôi.” Ông nói, “Những người Mỹ này thậm chí không biết đến Kinh Thánh. Điều duy nhất họ biết là giáo phái của họ. Họ thậm chí không biết mình đang đứng ở đâu.” Nói, “Họ không biết gì cả.” Ông nói, “Nhưng khi tôi đứng ở đó tối hôm qua,” nói, “tôi đã nói...” Bây giờ Anh Gene, tôi thật sự nói điều này với sự kính trọng và tình yêu thương và như vậy. Ông nói, “Tôi nói, ‘Đó phải là một một tiên tri.’ Nhưng khi tôi thấy rằng anh tin vào Cha, Con và Đức Thánh Linh không phải là ba thần, đó là các thuộc tính, thì tôi biết rằng anh là một tiên tri của Đức Chúa Trời, nếu không nó sẽ không được bày tỏ cho anh như thế.” Ông ấy nói, “Đó là một dấu hiệu hoàn hảo.” Nói, “Tôi chưa bao giờ...” Nói, “Anh không phải là người Một ngôi phải không?”

¹²⁵ Tôi nói, “Không, thưa ông. Tôi không phải là tín đồ Một ngôi. Tôi tin vào Đức Chúa Trời là Đấng Toàn Năng, và ba thuộc tính chỉ là ba chức vụ mà một Đức Chúa Trời sống ở trong thôi.”

¹²⁶ Ông nói, “Phước cho tấm lòng của anh!” Ông nói, “Ngày nào đó anh sẽ đổ huyết của mình ra trên trái đất vì điều đó, nhưng,” nói, “các tiên tri luôn luôn chết vì nguyên cơ của họ.”

¹²⁷ Và tôi đã nói, “Xin được như vậy, nếu điều đó đẹp lòng Chúa.”
Bản dịch của Kinh Thánh Lamsa.

¹²⁸ Ồ, điều đó quá đúng. Bao nhiêu lần, như tôi nói với hội thánh này, như Sa-mu-ên đã nói trước khi họ chọn Sau-lơ, “Trước khi các người đi ra và gia nhập giáo phái nào đó bây giờ, và làm cho chính các người bị trói chặt vào loại tôn giáo nào đó, tại sao các người không để cho Đức Thánh Linh dẫn dắt các người?” Tại sao các bạn không để cho Đức Chúa Trời trở thành Đấng Lãnh Đạo của các bạn và để Ngài ban phước cho các bạn, và quên đi về giáo phái của các bạn? Bây giờ, tôi không đang nói đừng thuộc về bất cứ giáo phái nào của giáo hội, các bạn thuộc về bất cứ giáo phái nào các bạn muốn. Điều đó tùy các bạn. Nhưng tôi đang nói với các bạn, với tư cách cá nhân, hãy để cho Đức Thánh Linh dẫn dắt các bạn. Các bạn đọc Kinh Thánh. Và những gì Kinh Thánh nói làm, thì các bạn làm điều đó. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn.

¹²⁹ Và bây giờ tôi đã chờ đợi một thời gian dài. Tôi tự hỏi liệu có bất cứ ai ở đây mà đã muốn bước đến qua hàng người cầu nguyện để được cầu nguyện không. Nếu họ muốn, xin giơ tay mình lên. Chỉ một, hai, ba người. Được rồi. Tất cả các bạn hãy lên đây và đứng ở đây nếu các bạn muốn, vào lúc này, và—và chúng tôi sẽ có sự cầu nguyện. Và rồi chúng tôi...Tôi chưa muốn các bạn ra về. Tôi muốn một cách chính thức làm điều gì đó ở đây trước khi chúng ta—chúng ta kết thúc.

¹³⁰ Bao nhiêu người thích nghiên cứu Sách Ga-la-ti...ồ, tôi muốn nói Ê-phê-sô? Vậy thì, tối thứ Tư, chúng ta sẽ đi vào Ấn chứng. Và rồi buổi sáng Chúa nhật kế tiếp, chúng ta sẽ học về sự đặt để chính thức địa vị hội thánh. Ồ, nếu...chúng ta có thể sẽ bước vào về điều đó, vào buổi nhóm tối thứ Tư sắp đến này, với các bạn những người ở đây tại Jeff. Sự ban cho địa vị hội thánh nơi mà họ thuộc về, mỗi người. Làm thế nào để chúng ta được gọi là con thừa kế. Đức Chúa Trời đã nhận chúng ta trở thành con cái, chúng ta là những đứa con được sinh ra. Được nhận và được đặt để địa vị bởi Đức Thánh Linh. Nhìn kia! Họ là mỗi một người Hê-bơ-rơ, khi họ vượt qua sông, nhưng Giô-suê đã chia xứ và ban

cho mỗi người đất của mình theo như những gì mẹ của họ đã bày tỏ khi sinh đẻ, nơi mà Đức Thánh Linh đã bảo cho bà biết.

¹³¹ Nhìn xem Gia-cốp khi ông sắp chết, một tiên tri, bị mù, đặt chân lên trên giường, nói, “Hãy đến trước các người con của Gia-cốp và ta sẽ bảo cho các người biết trong những ngày cuối cùng các người sẽ ở đâu.” Vinh quang thay! Ô, tôi biết tôi có thể dường như lạ. Nhiều người có thể nhìn có vẻ xa lạ. Nhưng, ồ, nếu các bạn chỉ biết sự—sự đảm bảo, sự—sự nóng cháy trong tấm lòng! “Hãy đến trước và ta sẽ bảo cho các người biết những ngày sau rốt các người sẽ ở đâu.” Và tôi cũng có thể lấy lời Kinh Thánh tương tự đó, và lấy bản đồ nơi mà những người Do Thái đang ngồi hôm nay và chứng minh cho các bạn chỗ mà họ đang ở bây giờ cũng là chỗ mà Gia-cốp đã nói họ sẽ ở trong những ngày sau rốt. Và họ chưa bao giờ đã, ở đó, chưa bao giờ ở điểm đó cho đến khi họ trở về kể từ ngày bảy tháng Năm, 1946, cái đêm mà Thiên sứ của Chúa đã hiện ra với tôi ở đó và nói về sứ mệnh này. Và tôi có thể chỉ cho các bạn thấy rằng, khi họ trở lại vùng đất mới, họ đã đứng ngay tại điểm mà Gia-cốp nói nơi họ sẽ ở. Và ngày hôm nay họ đang ở đó. Ồ, ồ, chao ôi, ồ, chao ôi! Chúng ta càng ngày càng gần Nhà hơn, là tất cả.

¹³² Các bạn những người yêu quý, các bạn bị đau ốm, hay là các bạn sẽ không đứng ở đó chỉ để đứng mà thôi. Tôi là anh em của các bạn. Tôi có một sứ mệnh từ Đức Chúa Trời để cầu nguyện cho người đau. Không phải như tôi...như là tôi có quyền năng để chữa lành, tôi không có. Nhưng tôi có quyền năng của sự cầu nguyện. Như tôi đã nói sáng nay, Đa-vít đã không có cái gì ngoại trừ cái trình ném đá nhỏ, nhưng ông đã nói, “Tôi biết những gì nó sẽ làm với quyền năng của Đức Chúa Trời ở trên nó.” Thấy chưa? Tôi chỉ có một sự cầu nguyện nhỏ bé để dâng cho anh em, và đặt tay tôi trên anh em, nhưng tôi biết những gì đức tin trong Đức Chúa Trời sẽ làm. Nó đã làm cho những người khác, và nó sẽ làm cho các bạn. Các bạn tin điều đó bây giờ khi các bạn bước ngay lên, cứ bước tới gần hơn chút nữa tới nơi.

¹³³ Bây giờ, tôi tự hỏi, để làm điều này thật hiệu quả, nếu tôi không muốn cầu xin anh em của tôi lên đây và xúc dầu cho họ.

Anh sẽ làm việc đó chứ, Anh Neville? Tôi sẽ mời hội thánh nếu các bạn cúi đầu trong sự cầu nguyện.

¹³⁴ Bây giờ hãy nhớ, tuần vừa rồi khi tôi rất khó chịu với bình dầu thầu dầu đó, tôi chỉ muốn cho đi bất cứ cái gì nếu có ai đó đến gần và đặt tay trên tôi. Nếu tôi có thể nhờ ai đó đến gần, để Đức Chúa Trời ban phước và đã giúp đỡ, tôi sẽ rất biết ơn sâu sắc điều đó. Các bạn bây giờ tất cả đều cảm thấy giống như tôi đã làm lúc đó. Các bạn bây giờ cảm thấy các bạn muốn tôi làm cho các bạn như tôi muốn ai đó làm cho tôi vậy. Đức Chúa Trời cấm tôi trốn tránh công việc. Hãy để tôi luôn luôn, cho dù tôi có mệt mỏi, cho dù tôi có mệt nhọc, cho dù tôi có lê một bàn chân từ nơi này đến nơi khác, hãy để tôi đi, bởi vì tôi sẽ gặp lại mỗi người trong các bạn, trên Xứ trên đó.

¹³⁵ Khi đó quý vị những quý bà, những quý ông, đã suy yếu, tóc bạc và rụng đi, và rơi xuống từng mảnh giống như hoa hồng đã nở búp nhỏ của nó, những cánh hoa đã rút ra khỏi búp và bay đi, các bạn đang trở thành từng mảnh nhỏ, phải không? Đúng vậy. Chỉ... Và điều duy nhất các bạn muốn ở lại với nhau là để chiếu ra sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Vì vậy khi kẻ thù tóm lấy các bạn bây giờ và chạy đi, thì tôi đang đến với cái trành ném đá của Đức Chúa Trời, với một đức tin, với một ân tứ mà Đức Chúa Trời ban cho tôi. Đây là những gì tôi đã nói, để mà các bạn sẽ hiểu nó. Tôi nói, “Nếu Phi-e-rơ thật sự sẽ đến, hay một vài người trong họ.” Đừng nói thế. Các bạn không phải cầu nguyện cho tôi. Chỉ hãy đến giống như thế này, và nói, giống như người đàn bà này, nói, “Chị có phải là Chị A gì đó?” Tên của chị là gì? Chị Howard. Nói, “Chị là Chị Howard. Chị là một người tin, Chị Howard? Chị tin. Chị là một người tin. Thế thì, chị thấy, chị có quyền đối với tất cả những ơn phước cứu chuộc.” Rồi tôi sẽ nói, “Chị Howard, mọi thứ sẽ ổn thỏa,” và bước đi. Ồ, thế nào... Tôi nói, “Tôi sẽ hét lên, tôi sẽ la lên.” Tôi sẽ nói, “Lạy Chúa, điều đó phải xảy ra. Nó thật sự phải xảy ra.”

¹³⁶ Và tôi nghĩ, “Ồ, mọi người đều nghĩ điều tương tự đó khi tôi đến cầu nguyện cho họ.” Vậy đó là cái gì. Các bạn hiểu ý tôi muốn nói gì chứ?

¹³⁷ Và tôi đã đứng, rất nhiều thời gian, và dẫn dắt dân sự, và nói, “Ồ, hỡi chị em yêu quý, các chị sẽ tin Nó chứ?Ồ, các chị sẽ tin Nó chứ?” “Lạy Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, xin làm cho họ tin Nó. Họ phải tin Nó.” “Ồ, xin vui lòng, các chị sẽ tiếp nhận Nó bây giờ chứ?” Đó không phải là nó. Tôi chuyển qua từ đó. Tôi bỏ qua từ điều đó.

Tôi chỉ nói điều này, “Chị Howard, chị là một người tin phải không?”

“Phải, tôi là.”

¹³⁸ “Được rồi, Chị Howard, nếu chị là một người tin, chị là một người được thừa hưởng mọi thứ mà Đức Chúa Trời có.” Và chỉ nắm lấy tay chị. Đấy, tôi tin điều đó. Tôi tiếp xúc với Chị Howard bằng việc đặt tay tôi trên chị ấy. Chúa Jêsus không hề phán “hãy cầu nguyện cho họ,” Ngài phán, “Chỉ đặt tay lên họ.” Thật như vậy, rồi chị ấy được chữa lành. Chị ấy có thể nói, “Mọi sự sẽ ổn thỏa,” Chị Howard à. Thế thì chị có thể đi về nhà và khỏi bệnh. Chúa ban phước cho chị.

¹³⁹ Chị là Chị...[Người chị ấy nói, “Hampton.”—Bt.] Chị Hampton, chị là người tin, phải không? [“Phải.”] Chị là người thừa kế mọi thứ mà Ngài ban tặng. Đức Chúa Trời ở cùng chị, Chị Hampton. Chị đi về nhà và được khỏe mạnh bây giờ. Chúa Jêsus Christ sẽ chữa lành chị.

¹⁴⁰ Chị là Chị...[Người anh em nói, “Slaughter.”—Bt.] Slaughter. Đó là...Chị là người mà chúng tôi đã cầu nguyện cho ở bệnh viện. Chị là người tin, thế thì, Chị Slaughter, một người được thừa hưởng tất cả điều chúng tôi cầu xin. Chị Slaughter, xin cho chị nhận lãnh những gì chị đã cầu xin, và được khỏe mạnh. Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho chị.

¹⁴¹ Anh Gene, anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh không? [Anh Gene nói, “Có, thưa anh. Có, thưa anh.”—Bt.] Và cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời ban cho anh, Gene, chính xác điều anh cầu xin!...?...

¹⁴² Tôi biết chị. [Chị ấy nói—Bt.] Chị là một tín hữu, thưa chị. [“Ồ, đúng.”] Tôi biết chị. Đây là chồng của chị ở đó. Anh ấy là người mà tôi đã cầu nguyện cho qua điện thoại ngày hôm đó. Tôi luôn

nhớ điều đó. Không thể đi đến buổi nhóm ở Tulsa. Đến với buổi nhóm này. Và Chúa đã chữa lành anh, và đưa anh đến buổi nhóm này. Chị đang đứng thay mặt cho ai đó. [“Cháu tôi.”] Thật là điều một Cơ-đốc nhân làm, chị ơi! Thấy không? Ngài cũng đại diện. Ngài đang đứng thay cho tất cả chúng ta. Chị là người tin và có quyền đối với mọi thứ mà Đức Chúa Trời đã hứa. Tôi là đây tớ của Ngài. Và bởi Danh của Chúa Jêsus Christ, tôi cho chị những gì chị cầu xin. [“Tôi tin điều đó.”]

¹⁴³ Hãy đến, Anh Neil. Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Tốt lành vô cùng với anh. Anh là một người tin. Tôi biết anh là vậy. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh mọi điều anh cầu xin, vì anh là một người tin. Và với anh, như là đây tớ của Ngài, hơi anh em của tôi, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, tôi cho anh điều lòng anh ao ước. Hãy đi và nhận nó. Đức Chúa Trời ban phước cho anh.

¹⁴⁴ Chị Bruce, tôi biết chị. Cô y tá trẻ mà đã chà lưng tôi biết chị. Cô ấy từ dưới đó gần Nhà nghỉ JJ, Twin J, hay là cái gì đó giống như thế. Chị sẽ đứng cho những người khác. Và ước ao của chị là gì tối nay từ Cha chị? [Chị Bruce nói, “Cho chính tôi, tối nay.”—Bt.] Cho chính chị, tối nay. [Chị Bruce nói lần nữa.] Thế thì, kẻ thù đã kéo mạnh chị ra khỏi tầm với của bác sĩ, nhưng tôi đang đuổi theo chị, với một cái trành ném đá. Và trong Danh của Chúa Jêsus Christ, tôi hướng cái trành ném đá vào hòn đá mà đã đi vào trong thận trong tình trạng đóng khối. Nó sẽ đem chị về lại với Đức Chúa Trời, đến nhà Ngài.

Chúng con cầu xin Ngài, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁴⁵ Ông là cha của người đàn ông này à, thưa ông? Ông là một người tin phải không? [Anh em đó nói—Bt.] Việc đau ở một bên của ông; ở phía dưới, và phía bên trái của ông. Ông có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho ông không, thưa ông, và như là đây tớ của Ngài?

¹⁴⁶ Lạy Chúa, bàn tay này có thể làm nhiều công việc nặng nhọc của ngày. Đến đây vì một mục đích, điều gì đó để làm. Xin ban cho điều đó, ước muốn của tấm lòng anh ấy, lạy Cha, khi con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus mà Ngài muốn. A-men.

147 Chớ nghi ngờ. Sự đau ốm đó sẽ ngăn cản ông đi săn dưới đó, và ông sẽ khoẻ mạnh lại thôi. Đức Chúa Trời ban phước cho ông...?...

148 [Một chị nói, “Đau đầu tôi và cổ họng tôi. Đau các xương sườn tôi khi tôi ho. Tôi không hát được. Tôi không thể làm gì được. Tôi...?...Và tôi không ngủ được nhiều. Thậm chí không thể làm điều gì cả.”—Bt.] Chị là một người tin, phải không? [“Phải. Tôi được đầy đầy Đức Thánh Linh.”] Chị là một người tin. [“Tôi biết rằng Đức Chúa Trời ngự ở bên trong.”] Và chị là—chị là một người thừa kế tất cả những ơn phước này. [“Tôi biết. Và tôi tin. Tôi tin vào lời cầu nguyện của anh, Anh Branham à. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành tôi. Tôi tin rằng Ngài đáp lời cầu nguyện của anh.”] Cảm ơn chị.

149 Lạy Cha, con đem chị này, chị của con, vào trong hỏa tuyến, vào trung tâm của mục tiêu. Và con đem chị về lại cho Ngài, từ nanh vuốt của kẻ thù, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

150 Đó chỉ là cách nó phải xảy ra. [Người chị đó nói, “Vâng, thưa Anh Branham.”—Bt.]

151 [Một chị nói, “...?...Tôi bị bệnh phổi sắp chết, và một bên đã chết.”—Bt.] Một sự giải phẫu phổi.

152 Ôi Chúa, như quý cô này đứng ở đây, trong lứa tuổi thanh xuân của mình, con cầu nguyện cho cô ấy. Và bên phổi sẽ phải lấy ra, và cô gặp người xuống, quăng đời còn lại của cô. Ngài là Cha của chúng con, và con đang hưởng ngọn lửa của sự cầu nguyện vào cô ấy, lạy Chúa, vào thẳng ngay tới phổi đó. Con hưởng sự cầu nguyện này trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin để nó đánh vào phổi đó và chữa lành nó. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ, con cầu xin điều này. A-men.

153 Chị là Chị...[Người chị đó nói, “Chị Gibbs.”—Bt.] Chị Gibbs. [“Ngay trong đầu, và đang bị đau vì nó.”] Chính xác. Đầu chị bị kéo xuống từ tôi. Chị là một người tin và là người thừa hưởng tất cả những ơn phước của Đức Chúa Trời, Chị Gibbs à.

154 Lạy Chúa, con mang chị ấy đến với Ngài, với cái trành ném đá nhỏ bé này mà Ngài ban cho con, như Ngài ban cho Đa-vít một cái trành, để chăm sóc chiên của cha mình. Và nếu kẻ thù

đến cướp chiên đi, thì ông đã không sợ. Ông chụp lấy cái trình nhỏ đó và đuổi theo sau những con sư tử và—và những con gấu, và ông đem về lại những con chiên. Đây là một lời cầu nguyện bằng đức tin. Ngài bảo với con nếu con sẽ “làm cho dân sự tin và chân thành.” Con đem Chị Gert trở lại tối nay. Con giắt lấy chị ấy từ tay kẻ thù. Chị ấy là con chiên của Ngài. Con đem chị ấy trở về với bầy của Cha, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

155 [Một chị nói, “Chị Lowe.”—Bt.] Chị Lowe. [“Tôi bị huyết áp cao.”] Bệnh huyết áp cao. Và chị là một người tin, phải không, Chị Lowe? Một người thừa hưởng tất cả những ơn phước.

156 Thế thì, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con hướng sự cầu nguyện tối nay, như từ cái trình của Đức Chúa Trời, cho bệnh huyết áp cao của Chị Lowe. Và xin cho lần tới bác sĩ khám huyết áp, xin cho ông nhìn vào chị và nói, “Bây giờ nó bình thường.” Chị ấy sẽ biết điều gì đã làm nó. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ, tôi trao nó cho chị. A-men.

157 [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.] Vâng. Tôi ước gì tôi có được bố tôi ở đây tối nay, tôi có thể dâng lời cầu nguyện cho ông ấy ngay bây giờ. Tôi cũng, sẽ cầu nguyện cho bố của anh. Tôi hiểu.

158 Lạy Cha trên Trời, người đàn ông mà nuôi dưỡng chàng trai này, để cậu ấy ở trên đất bởi vì bố của mình tối nay. Và con trai của chính ông ước mong rằng bố của mình sẽ được mang trở về; ra khỏi con đường trong thế giới tội lỗi, một người nghiện rượu. Ôi Chúa, con đang gửi đi lời cầu nguyện bằng đức tin và sức mạnh này, và với tất cả điều mà con có thể ném nó đi, viên sỏi nhỏ này, trong Danh Chúa Jêsus. Con ném nó vào con quỹ đó mà đang bắt người đó đặng xa kia. Và xin cho nó lia khỏi. Và xin hãy cho anh ấy an lành trở về bầy, trong Danh của Chúa Jêsus. A-men.

159 [Một anh em nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham, có được Đức Thánh Linh. Tôi muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh. Tôi phải có. Tôi có một ước mong. Tôi phải nhận lãnh Đức Thánh Linh.”] Anh có ước mong nhận lãnh Điều đó. Anh muốn được vào trong Xứ là nơi có mọi lời hứa. [“Vâng.”]

¹⁶⁰ Và bây giờ, lạy Chúa, chàng trai này vừa vượt qua sông, cắm trại ở phía bên kia, và sông Giô-đanh đang dâng lên. Và không có cách nào để cho anh ấy vượt qua nếu Ngài không tạo cho anh ấy một con đường giống như Ngài đã làm cho Giô-suê và cho dân Y-sơ-ra-ên. Và, Cha ôi, con đang cầu xin Ngài, như là một đày tớ của Ngài, để cho anh em yêu quý của chúng con, Ôi Chúa, xin để cho anh ấy bước vào Đất hứa này, lời hứa này. Mà, phía bên kia, khi con được dẫn tới đêm ấy, xin cho con có được đặc ân của việc nắm lấy anh ấy và dang tay con ra ôm anh ấy, trong Xứ bên kia, nói rằng, “Anh em yêu quý của tôi.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho anh ấy nhận lãnh lời hứa của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh. A-men.

¹⁶¹ Ô Chúa, với người này, người anh em đáng quý của con; bàn tay này đã rất từ tế đối với con, và đã làm nhiều việc cho con, mà không kể đến. Anh ấy tin và có niềm tin. Và bây giờ một kẻ thù cố gắng chụp lấy người này, bạn của con: đùng. Và nó nghĩ rằng nó—nó có thể chụp lấy chàng trai này. Nhưng con đuổi theo nó. Con đang đến, để đem con của chính Ngài trở về, lạy Chúa, ném viên đá này với một niềm tin tuyệt đối. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ con đánh vào chứng bệnh đái đường ấy!...?...em trai của con. Đem chiên của Chính Ngài về lại với đàn, lạy Cha, trong Danh của Chúa Jêsus. A-men.

[Chị Bell nói với Anh Branham—Bt.]

¹⁶² Ôi Chúa, chị em của chúng con biết rằng bệnh béo phì này là, cái mà bác sĩ nói, là điều mà giết chị. “Muốn giảm, một cân, thì phải ăn kiêng một năm,” theo chỉ dẫn theo biểu đồ ăn uống. Và chị ấy muốn sống để tôn vinh và ngợi khen Đức Chúa Trời. Và không có bác sĩ nào có thể làm được điều này, lạy Cha là Đức Chúa Trời. Nó nằm trong—trong tay của Ngài. Và Chị Bell là một người rất trung tín. Và chị ấy tử tế và vượt qua những khó khăn, thử thách. Chị đã trải qua nhiều thử thách sâu sắc. Con đến cho chị tối hôm nay, lạy Chúa. Con đến để gặp kẻ thù đó ở đằng kia. Và con tập trung mọi sự chính xác mà con có thể tập trung. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ con ném viên đá của niềm tin vào kẻ thù này mà đã bắt chị ấy. Xin hãy tách nó ra, và đuổi nó đi khỏi

chị ấy, và chị ấy có thể được phục hồi trở về với đồng cỏ xanh tươi và mé nước bình tĩnh, qua Chúa Jêsus Christ. A-men.

Nó sẽ xảy ra, Chị Bell à. Chỉ đừng nghi ngờ.

¹⁶³ Chị Spencer. [Chị Spencer nói, “Thưa anh, Anh Bill, tôi yêu Chúa hơn mọi ngày tôi sống. Và tôi đã đến ở đây hai mươi năm, trong nơi này. Và tôi đã được chữa lành thật gần như mọi thứ mà đã từng là nan đề với tôi. Anh nhớ tất cả điều đó, và...?...”—Bt.] Tôi chắc chắn nhớ, chị...?...[“Và Ngài đã ban phước cho tôi rất nhiều! Và tôi yêu Ngài nhiều hơn, mỗi ngày trong đời tôi. Tôi biết tôi có một cuộc đời tuyệt vời trong Chúa.”] Tôi tin điều đó, Chị Spencer. [“Tôi sung sướng. Tôi sung sướng! Nếu đây không phải là Đức Thánh Linh tôi có, thì tôi—tôi vẫn ở trên bàn thờ vì mọi sự Ngài đã ban cho tôi. Và tôi sẽ chết trên bàn thờ.”] A-men. [“Đó là nơi tôi muốn Ngài làm và tôi đã chết trên bàn thờ với Chúa Jêsus.”] A-men. Đức Chúa Trời ban phước cho chị...?...A-men. [“Và tôi sẽ nói với anh những gì tôi muốn anh làm. Anh biết chứ, Nô-ê đã dẫn dắt toàn bộ gia đình vào trong với ông, và tôi muốn toàn bộ gia đình mình. Anh biết tôi muốn những người tôi yêu quý được cứu chuộc.”] Tôi hiểu. Các con của chị. Đúng thế. [“...?...các con của tôi.”] Vâng, thưa bà. [“Và chồng tôi.”] Vâng, thưa quý vị, tôi...[“Khi quý vị biết hết thủy về nó.”] Vâng. [“Anh đã cầu nguyện cho chúng tôi.”]

¹⁶⁴ Tất cả chúng ta đều quen biết với Chị Spencer, và biết rằng chị ấy và Anh Jess đã vượt qua những khó khăn như thế nào, nhưng nơi mà đi xuống hội thánh ở đây. Khi tôi vượt qua phía bên kia, họ sẽ không đi chập chững như thế này. Họ sẽ trở nên trẻ lại. Ồ! Anh Jess, nếu tôi chỉ...?...anh em biết. Và rồi tất cả các bạn đều biết làm thế nào, chỉ—chỉ băng qua cái vật nhỏ...?...ở nơi đó, các bạn trở lại là cô gái trẻ đáng yêu đó, và Anh Jess trở thành lại một anh chàng trai trẻ. Đức Chúa Trời đã hứa với các bạn.

¹⁶⁵ Vậy thì, hãy xem. Tôi chỉ muốn đưa cho các bạn chỉ một chút ít về sự giảng dạy, mà các bạn là người cuối cùng ở đây, tôi muốn đưa ra.

¹⁶⁶ Bởi vì, tôi biết đây là đứa con trai nhỏ của anh chị, Charlie. Anh chị muốn nó được cầu nguyện phải không? [Anh Charlie nói, “Vâng.”—Bt.]

¹⁶⁷ Tôi muốn nói một điều này. Các bạn đã từng đọc trong lời Kinh Thánh ở Kinh Thánh nói về điều này? Phao-lô đã nói với Thầy đội La-mã.

Anh chị em có thể nghe tôi rõ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶⁸ Nói với thầy đội La-mã, khi ông ta rút gươm ra, định kết liễu chính mình, ở tại Phi-líp khi ông ở trong tù. Và đất rung động ngục tù. Ông nói, “Hãy tin vào Chúa Jêsus Christ, thì người và cả nhà người sẽ được cứu.” Các bạn từng nghe điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Người và cả nhà người.” [“A-men.”] Bây giờ, xem nào. Nếu các bạn có đủ đức tin để cứu chính mình, tại sao lại không có đủ đức tin để cứu nhà mình? [“A-men.”] Đức Chúa Trời, bằng cách nào đó, sẽ làm điều đó.

¹⁶⁹ Và, lạy Chúa, con cầu nguyện cho Chị Spencer và Anh Spencer, tối nay, rằng mọi đứa con, họ và các con của họ, tất cả sẽ ở trên Miền hạnh phúc, vinh hiển đó nơi mà sẽ không có bệnh tật hay tuổi già, không có nỗi buồn hay nỗi thất vọng, và tất cả cuộc đời nhỏ bé này ở đây sẽ phai mờ đi trong cơn ác mộng mà đã trôi qua. Xin cho họ nhận ra điều này, và cầu xin cho mọi đứa con của chị, và chồng chị, tất cả những người yêu dấu của chị, và tất cả những người mà yêu mến của chị, và tất cả những người chị yêu thương, cầu xin cho họ được ở đó với chị, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁷⁰ [Chị Spencer nói, “A-men. Cảm ơn anh.”—Bt.] Xin Chúa ban phúc cho chị. [“Tôi sẽ được tám mươi hai tuổi, chẳng bao lâu nữa.”] Tám mươi hai tuổi. [“...?...Nhưng người ta thì đang trở nên suy sụp, vào tuổi đó. Nhưng tôi vẫn làm mọi công việc nấu nướng, giặt giũ, và ủi đồ, và lau nhà.”] Thật giống như thế giới đang tan rã từng phần, Chị Spencer. [“Vâng, là thế. Tôi rất mệt mỏi, mọi lúc. Họ lấy nó...Tôi đã hỏi mẹ tôi, mẹ kế của tôi, mà đã chín mươi tuổi, mẹ cảm thấy thế nào khi mẹ trở nên già, cách đây đã lâu. Bà nói, ‘Rose, có lẽ con sẽ mệt mỗi luôn.’ Tôi mệt mỗi.”]Ồ, chị chỉ sẵn sàng để đi nghỉ ngơi thôi, chị thấy đó. [“Tôi rất mệt, mọi lúc. Tôi cần nghỉ ngơi. Tôi cần điều đó.”] Vâng thưa bà. [“Và tôi muốn nghỉ ngơi trong Chúa, trên đầu gối tôi. Mọi, mọi sự tôi cần.”] Vâng. Cứ giữ đức tin của chị ngay trong Ngài, Chị Spencer

à, và chị sẽ vượt qua. [“Tôi muốn chết trên bàn thờ, trong Danh Chúa Jêsus. Đó là đáng mà tôi muốn thấy, cho đến khi Ngài cứ gọi.”] Và Ngài đã phán...[“Tôi muốn có mọi sự Ngài có cho tôi.”] Và thật chắc chắn như tôi đứng ở đây cách này với chị, tối nay, Chị Spencer, bởi ân điển của Ngài tôi sẽ nhìn thấy chị và Jess bước vào vùng đất đó, trẻ trung và mạnh khỏe. Anh chị thấy điều sẽ vừa chạy, vừa hô to, “Anh của tôi! Anh của tôi!” [“Vâng.”] Tôi sẽ nhìn thấy anh chị.

Thần kinh của chị ấy.

¹⁷¹ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, cô gái này bị suy nhược thần kinh, và y khoa không thể chữa được chị. Chỉ có cô ấy, những gì cản trở. Nhưng con đến vì chị ấy tối nay. Con đến với Ngài, Cha ôi. Con đến, cầu xin Ngài điều khiển viên đạn mà con phải, sẽ bắn đi. Xin cho nó được chính xác ngay tâm, tầm ngắm ngay trên lưng nó. Xin cho lời cầu nguyện này, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, đánh tan sự lo lắng đó và xé nát nó ra từng mảnh, mang con chiến này trở về lại đồng cỏ của Đức Chúa Trời. A-men.

Nó thật sự phải xảy ra, cô gái à.

¹⁷² [Một chị nói, “Chỉ cầu nguyện. Tôi có sáu người con mà tôi cầu xin Đức Chúa Trời chữa lành và cứu.”—Bt.]

¹⁷³ Lạy Đức Chúa Trời của Thiên đàng, xin ban cho điều đó, sáu đứa con của chị mà chị đã ước mong được cứu. Chị đã nghe lời làm chứng đó của Anh Daulton, những con gái yêu dấu của anh ấy. Chị ước mong sáu đứa con của chị, Cha ôi. Xin cho chị ấy có được chúng. Xin cho chúng được gặp chị trong Xứ đó nơi mà không có đêm tối, được bảo vệ một cách an toàn và trú ẩn bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ. A-men.

Cầu xin chị có được chúng, chị ơi, lời cầu nguyện của tôi.

[Một chị nói với Anh Branham—Bt.]

¹⁷⁴ Tôi tin chị. Hầu như, không có gì, có thể giúp đỡ nó. Họ đưa cho chúng một thứ gì đó mà trông giống như, ồ, điều gì đó giống như thuốc giảm đau. Nó là một thứ thuốc chữa viêm da và dị ứng, họ gọi nó vậy. Điều đó, điều đó hầu như, giết chết chị. Nó phá nát máu của chị vậy. Nhưng, nhìn xem. Đấy, chứng viêm khớp giống như con sư tử vồ lấy con chiến và bỏ chạy đi. Bây giờ, cái trình

ném đá sẽ làm gì? Ồ, chao ôi! Có một con sư tử lớn, đang gầm thét với con chiên. Và nó thích con chiên, vì vậy nó tha con chiên đi. Nhưng Đa-vít nắm lấy cái trình ném đá và đuổi theo nó. Hiểu không? Bây giờ hãy xem. Ông có năm hòn sỏi: đ-ử-c-t-i-n, chính ông, ở-t-r-o-n-g. Cái trình của ông đã ở trong tay này: J-ê-s-u-s. Ngài là tay thiện xạ. Điều gì đó phải xảy ra. Chúng ta hãy đuổi theo bệnh viêm khớp đó, tối nay, bằng lời cầu nguyện này. Cầu xin Đức Chúa Trời ban nó cho chị.

¹⁷⁵ [Người chị đó nói với Anh Branham—Bt.] Chị ấy muốn được báp-têm trong Danh phải không? [“Không. Không. Chị ấy không nói thế.”] Chị muốn chị ấy được báp-têm. [“Đó là sự ao ước của tôi thấy chị ấy được báp-têm.”] Cảm ơn, chị. Không phải bởi vì rằng đó là cách. Nó là bởi vì...Bây giờ, nếu điều đó đã có trong Kinh Thánh, vì, “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” tôi—tôi sẽ tin điều đó, tôi sẽ ở lại đứng với nó, chị ơi. Tôi—tôi sẽ không muốn tạo nên sự khác biệt nào cả. Tôi—tôi muốn giống như vậy. Tôi sẽ không để cho...Tôi—tôi sẽ chịu trách nhiệm về điều đó, các bạn thấy. Và tôi phải nói nó theo cách mà *Điều đó* nói nó; không phải là khác biệt, nhưng phải chân thật.

¹⁷⁶ Bây giờ, lạy Cha, chúng con đến vì những người thân yêu của chị mà có bệnh viêm khớp, và tại đây chị muốn chị ấy được báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus, vì đó là lối vào. Đó là cánh cửa mở. Đó là nơi mà Giô-suê đã mở ra một con đường để vượt qua vào miền đất hứa. Không có hai hay ba cánh cửa mở ra; chỉ có một cánh cửa thôi.

¹⁷⁷ Phi-e-rơ, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, khi Hội thánh lần đầu tiên được khai sinh, đã mở ra một con đường, nói, “Hãy hối cải và ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm.” Họ chưa bao giờ đi chệch ra khỏi con đường, mỗi người đều bước vào Đất hứa.

¹⁷⁸ Một số người trong họ đang gắng sức để vượt qua, một con suối cạn khác ở phía dưới, và Phao-lô đã nói với người đó, “Anh em đã chịu phép báp-têm gì? Anh em đang gắng sức vượt qua chỗ nào?”

Và họ nói, “Dưới đây nơi mà Giảng đã nhìn.”

179 Phao-lô nói, “Ồ, Giảng chỉ hướng đến thời gian, và nơi chốn mà thôi.” Và khi họ nghe điều này, họ đã chịu báp-têm ngay ở tại con suối. Và họ vượt qua, và đã nhận lãnh cây nho Đức Thánh Linh.

180 Xin hãy ban nó cho chị của chúng con và những người yêu dấu của chị, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

181 Anh Lyle. [Anh Lyle nói, “Tôi tin anh là người lãnh đạo thật sự đúng, Anh Branham à.”—Bt.]Ồ, anh! [“Bước lên...?...Anh nhớ nếu có trong giấc mơ, điều gì đó đã đến...?...Nếu anh nhắc đến giấc mơ đó, điều đó tốt lắm. Đó là một giấc mơ tôi đã có. Ở đâu, anh luôn luôn mơ tốt lắm!...?...”] Vâng. Đó là một quãng thời gian ngắn. [“Vâng.”] Vâng. Tôi vui mừng...?...Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Anh đang trên con đường đến với Đất hứa bây giờ! Có lẽ tôi sẽ nhắc đến điều đó.

182 Bao nhiêu người từng nhớ về ngay trước khi chức vụ này được chứng thực cho tôi, và tôi trở thành một tay đánh lưới người ngày nọ, dọc theo con sông, cái hồ? Và tôi đã đánh lưới những con cá nhỏ, và Đức Thánh Linh đã đến trên tôi. Có một... Người này là một Chứng nhân Giê-hô-va, từng là. Anh trai của anh ấy ở đâu đó ở đây, Banks Wood. Anh ấy ở đâu đó ở đây, mà là hàng xóm của tôi.

183 Đây là Lyle. Và những người này là tín đồ Chứng nhân Giê-hô-va. Và họ nói, ngày nọ khi chúng tôi đang câu cá dưới đó, sau khi chàng trai này được cải đạo, tôi nói với anh ấy có điều gì đó ở trong đời sống của anh ấy, và những gì—những gì đã xảy ra, và tất cả về điều đó. Điều mà, anh ấy ngay bây giờ kể cho tôi, và ngay bây giờ nó đã bị đuổi ra hết ra khỏi anh ấy rồi, đúng vậy, bất kể nó là cái gì đi nữa. Hoàn toàn đúng. Bố của anh ấy là một người mà đã là một—một độc giả. Người cha ấy có ở đây tối nay không, Bill? [Người nào đó nói, “Không biết.”—Bt.] Và ông ấy và vợ, cả hai, đều đã chịu báp-têm, để trở thành chứng nhân trong Danh Chúa Jêsus Christ, ở đây trong hồ nước. Và người đàn ông này đang ngồi gần bên tôi, ngày nọ.

184 Banks, anh ở đâu rồi? Anh ấy ở đây tối nay không? [Người nào đó nói, “Ngay phía sau trong góc phía sau đó.”—Bt.] Trong góc phía sau. Vâng.

¹⁸⁵ Và chúng tôi đang câu cá. Và, thưa anh em, con trai bé nhỏ của tôi đã giết...Tôi nghĩ nó đã giết một con mèo con, một vài ngày trước đó. Một con mèo mẹ đang nuôi dưỡng một đám mèo con, và cậu ấy đã lượm nó lên và thả nó rơi xuống. Tôi nghĩ...Tôi nói, “Chúa sẽ nuôi một đời sống nhỏ bé lớn lên,” ngày trước đó. Đúng vậy không, Lyle? [Anh Lyle Wood nói, “Đúng.”—Bt.] Ngồi đó trong một vịnh nhỏ. Và tôi nói, “Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Và chúng tôi đã câu cá thâu đêm nhưng chẳng bắt được gì.

¹⁸⁶ Sáng hôm sau, chúng tôi đang câu cá, ở một vịnh nhỏ, được một vài con cá thái dương. Đó là cá nhỏ. Và Anh Lyle có một cần câu lớn, và anh ấy để con cá thái dương nhỏ nuốt nó, cái móc câu lớn anh có, cho đến, khi anh ấy thả nó ra, thì sợi dây câu căng lên, cái móc lớn đó, ở trong bụng con cá thái dương nhỏ. Và khi anh ấy kéo nó lên, anh ấy chỉ phải lôi cả cái ruột và tất cả mọi thứ khác ra khỏi con cá thái dương nhỏ đó, để lấy nó. Và chỉ kéo nó ra ngoài, bởi vì cái móc câu lớn đã nằm trong bụng con cá. Và khi anh ấy đã làm thế, thì anh ấy lại ném nó xuống nước. Và nó lại cứ quấy đuôi, bốn hay năm lần, và đó là nó, bởi vì ruột và mang của nó đã bị lôi ra khỏi miệng nó. Và nó đã trôi vòng quanh ở đó trong nửa giờ, trôi trở lại vào trong các bụi cây.

¹⁸⁷ Và tôi đang ngồi ở đó, câu cá. Và đột nhiên, Đức Thánh Linh đến, nói, “Hãy nói với con cá đó.”

¹⁸⁸ Tôi nói, “Hỡi con cá nhỏ, Chúa Jêsus Christ ban lại cho người sự sống.” Và con cá nhỏ đó, đang nằm chết ở trên mặt nước, quay lại trên phía anh ấy, và phát ra tiếng rrrrrút, phóng ra vào trong nước, thật nhanh như nó có thể.

¹⁸⁹ Anh Lyle và Anh Wood cũng đã có mặt. Anh Lyle nói, “Anh Branham, điều đó có ý nghĩa với tôi, bởi vì tôi đã nói với con cá nhỏ...”

¹⁹⁰ [Anh Branham nói với Lyle Wood—Bt.] Tối nay, tôi có thể nói với họ những gì anh đã nói không? [Anh Lyle Wood nói, “Tất nhiên anh có thể. Điều đó được thôi, Anh Branham.”]

¹⁹¹ Anh ấy nói, khi anh ấy kéo hết ruột ra khỏi nó, anh ném nó ra ở đó, nói, “Người đã ăn miếng bánh cuối cùng của người rồi, anh bạn nhỏ,” giống như thế. Ném nó đi.

Anh ấy nói, “Nó—nó có ý nghĩa với tôi.”

Và tôi nói, “Không, Anh Lyle. Không phải nó.”

¹⁹² Anh Banks ở phía sau đó, nói, “Bao nhiêu người trên thế giới này, bao nhiêu ngàn người, sẽ thích đứng ở nơi mà chúng ta bây giờ đang đứng ngay bây giờ, để nhìn thấy quyền năng của Đức Chúa Trời giáng xuống và thi hành điều gì đó như thế!” Nói cách khác, anh ấy thích...

¹⁹³ Tôi tin tất cả chúng ta đều cảm thấy giống như Phi-e-rơ đã nói, “Thật là tốt được ở đây. Chúng ta hãy cùng nhau xây ba đền tạm.” Hiểu không? Đúng vậy.

¹⁹⁴ Bây giờ, Anh Lyle, anh được xúc dầu bởi Đức Thánh Linh bây giờ. Anh đã rời bỏ Ai Cập. Những nỗi tội và sự ô uế của thế gian được bỏ lại phía sau. Anh đang đứng dưới bờ sông Giô-đanh bây giờ, chỉ vượt qua bên kia thôi. Cầu xin Đức Chúa Trời đem anh qua; Lyle à.

¹⁹⁵ Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, đây là chiến tích của Ngài. Anh ấy chắc chắn đã ở trong tình thế khó khăn kinh khủng, lạy Chúa, nhưng lòng của con sẽ luôn hướng về phía anh ấy. Lời cầu nguyện của chúng con vừa giáng một đòn rất kinh khủng nơi xa kia, và chính thứ mà đã nắm giữ anh ấy hiện giờ đã đi khỏi anh ấy. Nó đã bị nghiền nát. Và bây giờ anh ấy đang bước xuống tới sông Giô-đanh. [Anh Lyle Wood nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”—Bt.] Xin đưa anh ấy vào Đất hứa, Chúa ôi. [“Vâng, lạy Chúa.”] Và ấn chứng anh ấy giữa dân sự. [“Vâng, lạy Chúa.”] Để, vào Ngày vinh hiển đó khi chúng con sẽ gặp nhau nơi xa kia, xin cho con cảm nhận được cái ôm chặt của vòng tay anh ấy, la lên, “Anh yêu dấu của tôi!” [“A-men.”] “Con biết Anh ấy.” Sẽ mang Banks theo anh ấy, lạy Chúa, phải không Ngài? Bố và mẹ, và tất cả họ, chị, và tất cả mọi người trong gia đình lớn đó, xin cho tất cả chúng con gặp nhau nơi xa kia, lạy Chúa, và mỗi người trong họ được đầy đầy Đức Thánh Linh. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men. [“A-men.”]

Anh sẽ nhận lãnh Điều đó, anh ơi. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, Anh Lyle.

196 [Người nào đó nói, “Anh em hả?”—Bt.] Vâng, anh em. [“Có một cuộc gọi đường dài, và một cái chết, đang chờ trên đường đây.”]

197 Có người nào đó sắp chết, một cuộc gọi đường dài. Và tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Neville trong lúc ở trong đó.

198 [Anh Neville nói, “Thật là một ngày trọng đại và tuyệt vời trong Chúa! Đức Chúa Trời đã làm một số điều tuyệt vời cho chúng ta ngày hôm nay. Những sự trông mong của tôi được đáp ứng đầy đủ—Ed.]

[“Chúng ta hãy cùng nhau đứng lên, tại chỗ của mình.]

199 [“Thế thì hãy nhớ buổi nhóm, tối thứ Tư. Hãy cầu nguyện nhiều. Tất cả những tấm lòng bất mãn, không chắc chắn được tương giao nhiều với Đức Chúa Trời. ‘Thì giờ đã gần. Bây giờ là lúc. Ngày nay là ngày cứu rỗi.’]

200 [“Đức Chúa trời ban phước cho mỗi người trong các bạn đến thăm, các bạn là những người từ xa. Lời cầu nguyện của chúng tôi là rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho các bạn hành trình thương xót, trở về nơi ở của các bạn. Rất vui có các bạn ở với chúng tôi. Và hãy cầu nguyện cho chúng tôi khi các bạn đi, để Chúa, cũng sẽ ban phước ở nơi này.]

201 [“Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, như tôi tớ Ngài đã đến tối nay, để làm công việc chính thức của tôi tớ và tiên tri Ngài, đang đứng ở giữa, khoảng trống, tạo nên hàng rào, đến với chúng con với niềm đam mê cháy bỏng của tôi tớ Ngài, như được báp têm bằng Đức Thánh Linh, và được trao cho chức vụ tiên tri, để nói với thế hệ này. Xin giúp chúng con ngày hôm nay và tối nay, nhận lãnh Sứ điệp đến với chúng con, lạy Chúa, là lời khuyên nhủ, để chuẩn bị.]

202 [“Xin ban phước cho từng người và mỗi người đi ra khỏi các cửa của tòa nhà này tối nay. Xin cho bệnh tật mà ở trên chúng con, mà chúng con không biết gì về, cầu xin ân điển và quyền năng phước hạnh của Ngài gìn giữ và che chở và chữa lành chúng con, và giữ chúng con, cho đến khi Ngài sẵn sàng chuyển chúng con sang bờ bên kia. Hãy ban phước cho tất cả những ai nản lòng và thất vọng, sợ hãi, và những người yếu đuối.]

203 [“Đức Chúa Trời ôi, chúng con cầu nguyện tối nay cho một sự viếng thăm đặc biệt, Thánh Linh ban phước, yên nghỉ trên mỗi người đi đường, mỗi người hành hương, mỗi người lạ trong cổng của chúng con. Mỗi người đi ra khỏi cửa tối nay, xin cho tấm màn che bằng Huyết, từ thập tự giá trên Đồi Sọ, đủ che phủ và cung cấp.]

204 [“Chữa lành cho chúng con khi chúng con đau ốm. Xin giữ chúng con bằng quyền năng phi thường của Ngài. Xức dầu cho chúng con để phục vụ. Để cho chúng con bước đi trong tình yêu, trước Ngài, tất cả những ngày của cuộc đời của chúng con. Và chúng con sẽ ca ngợi Ngài về điều này, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ và vì có Ngài. Amen.]

205 [“Và xin Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Và chúng tôi vui mừng đã có bạn. Hãy bắt tay với nhau.”]

206 [Anh Branham trở lại với bục giảng khi hội chúng đang bắt tay và chào nhau trong khi rời đi.]

207 [Anh Branham nói chuyện với ai đó.] Thực sự biết ơn sâu sắc về tất cả các bạn đã làm cho tôi, thể và...?...Vâng, thưa quý vị. Thực sự biết ơn sâu sắc...?...

208 [Anh Branham nói với Anh Neville—Ed.] Vì vậy chúng tôi đã gửi hòn đá đức tin...?...Có một người đàn ông từ vùng lân cận...?... Vì vậy tôi đã gửi lời cầu nguyện theo anh ấy, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Đang nằm ở đó trong một giờ, không có mạch, không có hơi thở, không có gì cả. Không thở, không mạch, hoặc sự hô hấp, không có gì cả; đôi mắt lồm vào đầu anh ấy, ngã xuống bục giảng. [Anh Neville nói, “Chị ấy cứ để anh ấy nằm ở đó cho đến lúc lời cầu nguyện đó đã đến.”]

209 *Cái này vẫn còn mở?* [Anh Neville nói, “Vâng, nó vẫn đang tiếp tục,” cho biết rằng mi-crô vẫn đang bật—Ed.]

210 Các bạn tập trung chú ý không? Phía trên đây, một nhà truyền giáo trẻ, một thầy giảng, ở trên đây tại Indiana, đang rao giảng, đã ngã chết trên bục giảng, chỉ khoảng một giờ trước. Trong khi ông ấy đang giảng, ngã về phía trước, và đã chết trên bục giảng, một nhà truyền giáo nổi tiếng, đang giảng ở đây tại Indiana. Mục sư vừa đến và đã gọi cho tôi. Ông ấy chết ngay khi

đang rao giảng dưới sự xúc dầu của Thánh Linh, ngã về phía trước, mắt nhắm nghiền, hơi thở rời khỏi ông. Ông được thông báo đã chết, đã nằm chết trong một giờ. Và điều gì đó đã bảo họ gọi điện đến nhà thờ và nhờ tôi cầu nguyện. Vì vậy tôi đã gửi lời cầu nguyện để mang anh ta trở lại, trong Danh của Chúa Jêsus. Xin anh chị em tham gia với tôi bằng đức tin, để nó sẽ không trượt mục tiêu; làm sống ông ấy và đưa ông ấy trở lại. Cảm ơn anh chị em.

²¹¹ Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em, cho đến khi tôi gặp anh chị em vào tối thứ Tư. Xin chào mọi người từ Georgia và khu vực lân cận, chào tạm biệt. Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em.

²¹² Anh Pat...?...

ĐIA VỊ LÀM CON 1 VIE60-0515E

(Adoption 1)

LOẠT BÀI ĐIA VỊ LÀM CON

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 15 tháng Năm, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org